

Diari Oficial
del
Consell General

Núm. 15/2021 -34 pàgines
Sessió ordinària del dia 17 de juny del 2021

El dia 17 de juny del 2021, dijous, es reuneix a la Casa de la Vall, (nou hemicle), el M. I. Consell General, en sessió ordinària convocada d'acord amb allò que estableix el Reglament de l'Assemblea i amb l'ordre del dia que figura en el Butlletí del Consell General núm. 67/2021, que és el següent:

1. Examen i votació del Projecte de Llei de creació de l'Institut Nacional de l'Habitatge d'Andorra.

2. Examen i votació de la Proposició de Llei qualificada de modificació de la Llei qualificada del règim electoral i del referèndum.

3. Examen i votació del Projecte de Llei de noves mesures excepcionals i urgents per la situació d'emergència sanitària causada per la pandèmia del SARS-CoV-2

Un cop oberta la sessió, sota la presidència de les M. I. Sres. Roser Suñé Pascuet i Meritxell Palmitjavila Naudí, Síndica General i Subsíndica General, respectivament, s'ha procedit a comprovar la presència dels membres, que ha quedat registrada d'acord amb la relació següent:

M. I. Sr. Oliver Alís Salguero
M. I. Sra. Mònica Bonell Tuset
M. I. Sr. Joan Carles Camp Areny
M. I. Sra. Alexandra Codina Tort
M. I. Sra. Bernadeta Coma González
M. I. Sr. Ferran Costa Marimon
M. I. Sr. Carles Enseñat Reig
M. I. Sr. Raul Ferré Bonet
M. I. Sra. Sílvia Ferré Ghiringhelli
M. I. Sr. Jordi Font Mariné
M. I. Sr. Pere López Agràs
M. I. Sra. Eva López Herrero
M. I. Sr. Marc Magallon Font

M. I. Sra. Maria Martisella González
M. I. Sr. Joaquim Miró Castillo
M. I. Sra. Ester Molné Soldevila
M. I. Sr. David Montané Amador
M. I. Sra. Carine Montaner Raynaud
M. I. Sr. Carles Naudi d'Areny-Plandolit Balsells
M. I. Sr. Roger Padreny Carmona
M. I. Sra. Meritxell Palmitjavila Naudí
M. I. Sr. Josep Pintat Forné
M. I. Sr. Joan Carles Ramos Reboredo
M. I. Sra. Núria Rossell Jordana
M. I. Sra. Judith Salazar Álvarez
M. I. Sr. Carles Sánchez Rodríguez
M. I. Sra. Roser Suñé Pascuet
M. I. Sra. Susanna Vela Palomares

També hi és present el M. I. Sr. Xavier Espot Zamora, Cap de Govern, acompanyat dels M. I. Srs. Sr. Jordi Gallardo Fernández, ministre de Presidència, Economia i Empresa; Èric Jover Comas, ministre de Finances i Portaveu; Maria Ubach Font, ministra d'Afers Exteriors; Víctor Filloy Franco, ministre de Territori i Habitatge; Judith Pallarés Cortés, ministra d'Afers Socials, Joventut i Igualtat i Ester Vilarrubla Escalles, ministra d'Educació i Ensenyament Superior.

Assisteix també a la sessió el Sr. Josep Hinojosa Besolí, secretari general del Consell General.

(La M. I. Sra. Sílvia Ferrer Ghiringhelli, secretària de la Sindicatura, llegeix l'ordre del dia)

(Són les 16.12h)

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyora secretària.

1. Examen i votació del Projecte de llei de creació de l'Institut Nacional de l'Habitatge d'Andorra.

L'informe de la Comissió Legislativa d'Afers Socials i Igualtat ha estat publicat al Butlletí número 66/2021 de l'11 de juny. Intervé per exposar l'informe de la Comissió la Molt Il·lustre Senyora Núria Rossell, nomenada ponent per part de la Comissió.

La Sra. Núria Rossell:

Gràcies, senyora síndica.

El propassat 4 de maig, la Comissió Legislativa d'Afers Socials i Igualtat em va demanar... em va nomenar ponent del Projecte de llei de creació de l'Institut Nacional de l'Habitatge i com a tal, exposo avui davant del Consell General l'informe de la Comissió.

La Comissió Legislativa d'Afers Socials i Igualtat va examinar durant les reunions mantingudes els dies 11 i 18 de maig i els dies 1 i 8 de juny les 94 esmenes presentades. 17 per part del Grup Parlamentari Demòcrata, 28 per part del Grup Parlamentari Socialdemòcrata i finalment, 49 formulades pel Grup Parlamentari Terçeravia més UL més Independents.

D'aquestes, 72 no han estat aprovades, 8 s'han aprovat per majoria, 3 han estat retirades per, posteriorment, ser transaccionades i aprovades per majoria, 10 han estat retirades per, posteriorment, ser transaccionades i aprovades per unanimitat, i finalment, se n'ha retirat una.

D'altra banda, cal dir que la Comissió ha aprovat per unanimitat, i mitjançant esmena tècnica, la supressió de la disposició derogatòria per ser aquesta massa genèrica i deixar indeterminat l'objecte de la derogació.

També, a través d'aquesta esmena tècnica, aprovada per unanimitat, s'ha procedit a introduir un títol a les disposicions finals desena i onzena, per coherència amb la resta de disposicions finals.

Del resultat de la votació de les esmenes, se'n desprèn l'informe de la Comissió, el text del qual se sotmet avui a consideració d'aquesta cambra.

I abans d'acabar, vull agrair a tots els companys de la Comissió la tasca realitzada i el bon ambient de treball que ha presidit durant totes les sessions.

També agrair la tasca realitzada per la Meritxell Carbó, secretària de la Comissió.

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Moltes gràcies, senyora Rossell.

Iniciem les intervencions pel Govern, senyor Víctor Filloy.

El Sr. Víctor Filloy:

Molt bé. Gràcies, senyora síndica.

Abans de començar a exposar quines són les consideracions que té el Govern en relació amb aquest Projecte de llei, voldria agrair als Molt Il·lustres Consellers i Conselleres Generals dels tres grups de la majoria el seu suport, el seu compromís i dedicació, durant els treballs en comissió han fet possible que avui es procedeixi a l'examen i votació d'una llei que resulta cabdal per a les polítiques d'habitatge del país.

Pel que fa al grup del Partit Socialdemòcrata i al grup de Terçeravia, també voldria agrair-los-hi ja que em consta que s'ha dut a terme un treball lleial i honest que, malgrat les diferències de criteri, ha comportat que avui no s'hagin presentat reserves d'esmena, la qual cosa facilita, o si més no, agilitza el debat parlamentari.

I és que realment, les diferències de criteri que tenim són de forma, però no pas de fons. Desconec quin serà el sentit del seu vot, però no vull perdre l'oportunitat de persuadir-vos sobre l'encert de crear un organisme com l'Institut.

Com ja hem pogut exposar en diversos...en diverses ocasions, aquest Govern creu de manera ferma en la necessitat de crear un organisme tècnic i especialitzat en matèria d'habitatge i de caràcter permanent.

El tractament de la qüestió de l'habitatge ha estat abordat, fins ara, des de diverses perspectives, i ha arribat un moment en què la complexitat de la matèria així com l'impacte dels cicles econòmics en el marc d'un món globalitzat, ens porta cap a l'adopció de solucions que estiguin a l'alçada dels reptes que tenim a les mans. El Grup Socialdemòcrata ha manifestat en diverses ocasions que aquest paper l'ha de desenvolupar el Govern i concretament, el Ministeri de l'Habitatge.

Personalment, crec que no n'hi ha prou. Vostès saben, i no vull menystenir en cap cas els esforços o mesures que hem impulsat fins a la data, que el tractament de l'habitatge precisa d'un abordatge amb una mirada àmplia i integral. De fet, no vull deixar passar l'oportunitat d'anomenar les palanques activades fins a la data.

Hem garantit seguretat a la població, mitjançant l'afectació de la llibertat de pactes amb la pròrroga forçosa dels contractes d'arrendament.

Hem aprovat mesures econòmiques directes, com la revisió dels ajuts econòmics per a l'habitatge de lloguer, l'increment de les subvencions del Pla Renova i les bonificacions tributàries per estimular la construcció i la transmissió d'immobles, entre altres.

Hem estimulat el mercat amb l'objectiu d'incrementar el parc mòbil, amb l'exempció dels requisits d'habitabilitat i facilitant el canvi d'ús d'edificis, així com la reducció fins al 0% de la cessió obligatòria i gratuïta en sòl urbà consolidat.

Mesures que, evidentment, a contracor del Partit Socialdemòcrata, han rebut el recolzament del Tribunal Constitucional, en entendre que formen part de les accions que el Govern ha de desenvolupar per garantir l'accés a un habitatge digne.

Vull recordar també que, tot i que sembli que són mesures que són que queden fora de l'àmbit de l'habitatge, hem incrementat la capacitat econòmica de les persones, ajudant-les a què puguin fer front a les despeses, a les seves despeses vinculades a l'habitatge.

Hem actualitzat el salari mínim per sobre de l'IPC de les persones i les famílies més desfavorides i continuarem fent-ho per tal de donar compliment al nostre compromís de Govern d'aconseguir que el salari mínim arribi al 60% del salari mitjà.

Per tant, insisteixo en què el Govern no ha deixat mai la seva funció de lideratge que li pertoca, i l'Institut serà un pilar més de les accions, que vindrà a reforçar les polítiques públiques d'habitatge.

De fet, en aquesta legislatura, i recuperant les accions urgents que es van aprovar a l'inici del 2019, aquest Govern ha posat la qüestió de l'habitatge al centre de les polítiques públiques. Mostra d'això, és que el full de ruta establert a l'inici de legislatura, no només s'ha mantingut malgrat la pandèmia, sinó que s'ha vist reforçat i inclòs al Pla Horitzó 23, com a acció prioritària.

Si bé també, i no se us escaparà, que és evident que no veurem la solució a aquesta greu problemàtica de forma immediata, ja que precisa de múltiples accions, sí que s'estan fixant les bases sòlides necessàries per construir un sistema d'habitatge que faciliti l'accés a tothom, sense deixar ningú enrere, i que alhora tingui en compte les necessitats del sector immobiliari i l'economia del país.

Aquest Govern és conscient que l'habitatge és una qüestió estratègica i d'estat, que requereix trobar l'equilibri de tots els interessos en joc. I amb aquesta voluntat de consensuar amb tots els agents les diferents mesures, aquest text ha estat compartit i enriquit a la Taula Nacional de l'Habitatge.

La missió principal de l'Institut...de l'Institut és facilitar una visió 360 graus, com a organisme neutral, amb caràcter transversal i en coordinació amb el Govern, els comuns, els agents socials i la població.

Ho he dit moltes vegades, hem de despolitzar l'habitatge. És per això que l'Institut es configura com un organisme autònom, que té com a objectiu la identificació de les disfuncions i la millora de l'eficiència del mercat immobiliari en un ampli sentit.

Per tal de fer possible aquests objectius, l'Institut té atribuïdes les funcions necessàries per portar a terme l'execució i gestió de les polítiques d'habitatge, en estreta col·laboració amb el ministeri de tutela.

A grans trets, la funció principal que vertebrava l'actuació de l'Institut, des d'una vessant tècnica, és la de fer propostes i assessorar el Govern sobre totes les qüestions que afectin el mercat de l'habitatge, així com la presentació de la planificació necessària per aconseguir que tothom tingui accés a un habitatge digne.

Una altra de les funcions fonamentals és el compromís decidit d'aquest Govern de promoure habitatge d'ús social i també de preu assequible. Un punt d'inflexió en l'acció pública que comporta un canvi de paradigma en la concepció de la política d'habitatge. En aquest sentit, l'Institut desenvolupa un paper fonamental en la promoció, gestió i accés de les persones a aquests habitatges.

Per donar compliment a una altra assignatura pendent, l'Institut està dotat també de les funcions necessàries per pal·liar la mancança de dades estadístiques en l'àmbit de l'habitatge.

En aquesta línia de treball, hem avançat en la creació d'un sistema d'indicadors que serà alimentat i mantingut per l'Institut, gràcies a la col·laboració imprescindible d'administracions, entitats i empreses de caràcter públic. Per això, a més, té encomanada la responsabilitat de gestionar el fitxer de dades anonimitzades, relatives als contractes d'arrendament d'habitatges.

I en darrer terme, l'Institut té la funció de promoure la creació del Fons de l'Habitatge, concebut com un vehicle que ha de permetre crear espais que facilitin la col·laboració publicoprivada, i entre administracions per tal d'incrementar el parc d'habitatge.

Aquest Projecte de Llei obre la porta a iniciatives que, de ben segur tindran impactes en les relacions contractuals i de convivència. Em refereixo, per exemple, a la possibilitat de resoldre conflictes derivats dels contractes d'arrendament a través del Servei de Mediació prop de l'Administració de

justícia. Una mesura que redueix els costos d'aquests processos i que promou l'entesa entre les parts.

A més, i en la línia de promoure nous models habitacionals i de convivència, el Projecte de Llei incorpora la necessitat d'estudiar noves fórmules d'habitatge que s'ajustin a les necessitats de la societat i de l'economia del país.

Igualment, vull destacar que amb la finalitat de dotar de més seguretat jurídica el tràfic mercantil, es preveu l'aprovació de normes de valoració de béns immobles, una demanda reiterada i recollida a la Taula Nacional de l'Habitatge i que permetrà establir unes regles clares i homologades de valoració amb l'objectiu últim de protegir els interessos públics i privats.

Amb la voluntat de donar continuïtat als processos de participació iniciats, mitjançant la Taula Nacional de l'Habitatge, el Projecte de Llei crea la Comissió Nacional de l'Habitatge, consolidant aquest òrgan consultiu i de participació. La composició diversa dels seus membres, garanteix l'equilibri necessari per prendre decisions que tinguin en compte tots els interessos en joc.

Així doncs, i per concloure, vull destacar els tres eixos que vertebraran...que vertebraran perdó, la creació de l'Institut.

La promoció de l'habitatge: com tothom sap, la manca d'habitatge és una de les problemàtiques més complexes que tenim sobre la taula.

Tot i que el Govern ha promogut mesures per incentivar la construcció o incorporació d'habitatge al mercat, cal donar un pas més per incrementar la disponibilitat de més producte.

Malgrat aquestes mesures, el Govern no pot resoldre aquesta problemàtica de forma unilateral i requereix de la col·laboració dels comuns, del sector privat i, fins i tot de les entitats socials i cíviques del país.

Bona mostra de que aquest és el camí que hem de seguir és la recent presentació de l'avanç de les obres de construcció de 22 pisos per cobrir necessitats socials, gràcies a una col·laboració publicoprivada. Aquests 22 pisos d'habitatge, perdó..., aquests 22 habitatges de protecció pública construïts sobre terreny de titularitat privada, i destinats al lloguer, constitueixen una experiència que esperem que pugui ser replicada a totes les parròquies.

Un altre exemple que hem de destacar, és la futura construcció d'un conjunt residencial a la Borda Nova, que està destinat a habitatge, en aquest cas, a preu assequible, és a dir, a favor de persones i famílies amb capacitat econòmica limitada però superior al llindar econòmic de cohesió social.

Aquests habitatges seran possibles gràcies a la creació del Fons de l'Habitatge, que és el segon eix del

Projecte de Llei. Un Fons de l'Habitatge que es constitueix com un organisme d'inversió col·lectiva i sota la supervisió de l'AFA i el Tribunal de Comptes. Amb aquesta eina perseguim la promoció de construcció i rehabilitació d'habitatges per a destinar-los a preu assequible.

I deixi'm que discrepi de les crítiques que s'han fet públiques relatives a l'obtenció d'una rendibilitat d'aquesta operació. No hi ha res de dolent en això, els hi asseguro. A més, aquesta rendibilitat està molt lluny d'altres vehicles d'inversió immobiliària de naturalesa privada.

No hem d'oblidar però que l'habitatge, a més d'un dret, també és un motor econòmic. No ho podem obviar perquè representa un percentatge del PIB gens menyspreable al nostre país. Per tant, si volem que el sector privat també hi participi, hem de buscar fórmules atractives.

I en tercer lloc, la creació d'un fitxer de dades anonimitzades sobre els actes d'arrendament d'habitatge és una peça fonamental per garantir informació fidedigna sobre l'estat del mercat de lloguer i possibilitat...possibilitar l'adopció de polítiques públiques basades en dades actualitzades, al mateix temps que dota de transparència al mercat immobiliari i permet un coneixement sobre el parc d'habitatge del país.

Aquí reitero una vegada més, que aquesta tasca no la podem fer sols. És necessària la col·laboració dels comuns, dels agents implicats, i de la població en general. I, com és evident, aquest registre, i com no pot ser d'una altra manera, comptarà amb totes les garanties relatives a la protecció de dades.

Tot això serà possible perquè tindrem disponible una estructura estable, permanent i dedicada en exclusiva a la qüestió de l'habitatge, en estreta col·laboració amb el Govern i altres administracions, que executarà els plans estratègics que siguin aprovats per fer efectiu el dret de tothom a un habitatge digne.

Vull acabar recordant i fent meves les diferents declaracions públiques del Cap de Govern al tomb d'aquesta qüestió. Deia: "*Després de la crisi sanitària, la principal preocupació del Govern és l'habitatge*". Per tant, desitjo que puguem anar de la mà i que treballem tots i totes plegades per fer d'Andorra un país per totes les persones.

Per tot l'exposat, demano a la cambra l'aprovació del Projecte de Llei de Creació de l'Institut Nacional de l'Habitatge.

Moltes gràcies.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyor ministre.

Iniciem les intervencions del grup. Senyora Carine Montaner, consellera general no adscrita, és el seu torn.

La Sra. Carine Montaner:

Gràcies, senyora síndica.

Avui el ministre Filloy estarà content. Votaré en favor d'aquest Projecte de Llei de Creació de l'Institut de l'Habitatge.

Penso, estic d'acord amb el senyor ministre, que hem de tenir doncs una entitat que estudiï amb profunditat, a 360 graus, doncs el mercat i també un organisme que pugui permetre trobar solucions.

Doncs encoratjo evidentment també en paral·lel el Govern a mantenir unes reunions entre els petits propietaris, els grans propietaris i els llogaters.

El que demanaré és trobar aquest equilibri fonamental per, justament, no oblidar els petits propietaris que han treballat tota la vida per comprar un bé immobiliari per posar-lo de lloguer i, per tant, també, de tenir un complement per a la seva jubilació.

Per acabar, evidentment diré que cal incentivar, com deia el ministre, doncs la col·laboració entre els privats i el sector públic.

Cal incentivar mesures per dinamitzar el mercat, però li diré una cosa, senyor ministre, respectant les nostres valls, respectant una certa harmonia arquitectural.

Doncs donaré suport a aquest Projecte de Llei.

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyora Montaner.

Pel Grup Parlamentari Ciutadans Compromesos, senyor Carles Naudi d'Areny-Plandolit Balcells.

El Sr. Carles Naudi:

Gràcies, senyor nunci. Gràcies, senyora síndica.

Bé, en primer lloc, crec que cal reconèixer que la preocupació en matèria d'habitatge és una preocupació compartida per tots, tant pels comuns, com pel Govern, com pels consellers generals.

I.. crec que ho hem pogut llegir en diferents informes emesos pel CRES, que és una preocupació existent, no se l'ha inventat ningú, que hi ha persones que tenen problemes en aquesta matèria. I crec que, com ha dit la consellera Rossell, és també de rebut fer un agraïment a la bona feina que ha fet tothom.

Des de les divergències ideològiques, segurament com deia el senyor Filloy, no en el fons però sí en la forma, però que al final s'ha arribat a un text i que s'ha de dir que tothom hi ha treballat de valent, per intentar,

com dèiem -a algú li farà gràcia sentir-ho-, com dèiem des de la campanya política, acostar solucions als problemes de les persones. I en aquest cas, tenim avui una Llei, que Ciutadans Compromesos també hi votarem favorablement, que d'una forma clara acosta solucions als problemes reals de les persones. I que pensem que es fa d'una forma equilibrada, posant les persones al centre, de les polítiques, en aquest cas, d'habitatge.

El ministre s'hi ha referit abastament i crec que per resumir-ho podríem dir que la política que s'ha engegat, i que s'ha de continuar, i permeti'm que ho digui, sense caure, i crec que no serà així, en un excés d'intervencionisme, està centrada en quatre blocs.

En primer lloc, ja són prou conegudes les mesures de protecció, les mesures de protecció que permeten, ja portem un parell d'anys en aquest sentit, la continuïtat dels contractes de lloguer, així com també la limitació a la pujada de preu d'aquests a l'IPC. Evidentment amb una flexibilitat que poc a poc s'hi ha anat introduint en matèria d'aspectes com si el pis està destinat a un fill, per exemple.

S'han introduït mesures d'estímul, evidentment amb un respecte, com ara es deia, al medi natural, com no pot ser d'altra manera, no? Però que també han l'aparició o l'aflorentament de la gens menyspreable xifra de 183 habitatges que s'han destinat a aquesta finalitat. I això s'ha permès gràcies, com deia, a la flexibilització de mesures, com pot ser per exemple, el nombre de pàrquings que li fan falta a un edifici antic que té X habitatges. Doncs mesures com aquestes, han permès l'aparició de nous pisos al mercat de lloguer.

Crec que també s'ha de reconèixer i aplaudir els estímuls amb el que es refereix al Pla Renova per tot el tema de conservació del medi ambient, de reducció d'emissions, i també la potestat dels comuns de baixar fins al 0%.

I, per últim, el quart bloc de mesures, que és el que avui ens ocupa, que és un bloc molt més estructural i que és, amb les funcions que en aquesta Llei se li donen, és l'aparició de l'Institut de l'Habitatge. L'Institut de l'Habitatge, com s'ha dit, té un aspecte molt important en la promoció d'habitatge, amb què aparegui habitatge, que aparegui habitatge destinat a l'habitatge d'ús social i, amb això a vegades, hem d'explicar que l'habitatge d'ús social no és fer pisos barats, no és això. L'habitatge d'ús social són pisos que ja existeixen i que estan disseminats pel territori, que estan destinats a persones o a famílies molt vulnerables i que necessiten que se'ls doni un veritable cop de mà.

En segon lloc, el... la creació del Fons de l'Habitatge que permetrà també una col·laboració publicoprivada,

l'aparició d'habitatges, aquests ja sí, destinats a pisos a preu assequible, que no és el mateix que pisos socials.

I importantíssim, que aquest Institut de l'Habitatge tingui les eines estadístiques per nodrir-se tots els indicadors per fer polítiques d'habitatge sostenibles a mig i llarg termini, per no anar a rebuf dels esdeveniments, sinó per poder-nos anticipar una mica a situacions, a situacions que puguin afectar, com deia, a famílies vulnerables i, per tant, poder prendre mesures de forma anticipada abans que es pugui donar alguna situació que no sigui tan agradable.

Per tot això, el nostre grup parlamentari votarà favorablement a la Llei de Creació de l'Institut de l'Habitatge.

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Moltes gràcies, senyor conseller.

Pel Grup Parlamentari Terceravia més Unió Laurediana més Independents, senyor Joan Carles Camp.

El Sr. Joan Carles Camp:

Moltes gràcies, senyora síndica.

La coalició que governa s'atribueix mitjançant Decret de reestructuració de ministeris efectuada el 12 de juny, és a dir, després de les eleccions generals que correspon al ministeri responsable de l'habitatge, entre altres coses, l'elaboració d'un diagnòstic de la situació de l'habitatge i realitzar els estudis adreçats a la creació d'un ens per a la gestió de polítiques d'habitatge.

A Terceravia entenem que, per efectuar un diagnòstic sobre la situació de l'habitatge a Andorra, cal analitzar dades, cal analitzar la legislació vigent, cal analitzar les necessitats i projectar el full de ruta a seguir.

Analitzant les dades més rellevants que es disposa, s'observa el següent:

Primer: Llars en règim de lloguer a Andorra, a 2018 hi havia un 63,6% de la població que viu en règim de lloguer. A 2019, un 63,1% de la població viu en règim de lloguer, és dir, un 0,5% menys de la població. El que significa que el 2019 hi havia un total de 22.500 llars en règim de lloguer. De dades del 2020? A data d'avui encara no se'n disposa cap.

Segon: Llars pel temps d'ocupació d'habitatge principal en percentatges sobre la totalitat d'aquests 22.507 habitatges.

En l'enquesta familiar del 2018, es desprèn el següent: les famílies que viuen menys d'un any ocupant un mateix habitatge és d'un 3,3%. Entre un any i dos anys

d'ocupació d'un habitatge, 5,8%. Entre dos i quatre anys, 19,6%. Entre cinc i nou anys, un 17,8%. Entre deu i dinou, un 24,9%. Entre vint i vint-i-nou, un 13,5%. Entre trenta i trenta-nou anys d'ocupació d'un habitatge, un 7,6%. I més de quaranta anys vivint en el mateix habitatge, un 7,5%. És a dir, a 2018, tenim un 30% de la població que està entre menys d'un any i quatre anys en el mateix habitatge, i un 70% de la població entre els cinc anys i els quaranta anys en el mateix habitatge.

Analitzant les dades de l'enquesta familiar de 2019, en la qual ja hi havia la congelació dels lloguers per tot 2019, ens trobem que aquestes xifres varien, però tampoc massa significativament. És un 37,9% de la població viu entre menys d'un any i quatre anys en el mateix habitatge, i un 62,1% entre els cinc i els vint anys en el mateix habitatge.

D'aquest segon apartat es pot desprendre que les llars que estan menys d'un any, poden ser ocupades per estudiants, per temporers, per persones que venen per un contracte o servei determinat, exemple: mestres, professors, tècnics, especialistes, o altres d'equiparables. O simplement, aquestes persones, o algun membre de la seva família, no s'adapten a la feina o al país. Serien les persones entre zero i quatre anys que estan ocupant un habitatge.

També hi ha unes persones que ens visiten que es declaren com a nòmades, que són les que els agrada anar voltant pel món. Un temps a Andorra, un temps a Suïssa, un temps a Espanya. A la vegada que en aquesta franja es poden incloure les persones o nuclis que volen canviar de tipus d'habitatge per necessitats familiars o de parròquia, pel motiu que sigui.

Entre dos i quatre anys, entenem que ja no afecta els temporers. Aquí sí que pot intervenir més el tema de l'adaptació al país. Cal recordar, que molts immigrants s'adapten al país, venen en busca de feina, la troben i es troben així també per la seva progressió professional en la seva feina, a part dels esmentats anteriorment.

En aquest segon punt i per aportar més llum a les dades exposades, s'haurien d'analitzar conjuntament amb les dades que disposa la CASS, per saber quina quantitat de població entre zero i cinc anys s'instal·la i marxa d'Andorra perquè no troba el seu lloc.

Tercer: per mitjà...el preu mitjà de lloguer dels habitatges és el següent: A 2015, 581 euros. A 2016, 580. A 2017, 584. A 2018, 601. A 2019, 607 euros/mes la renda de lloguer d'habitatge.

Quart: imports de preus de lloguer per habitatge i per trams pel 2019. Import del lloguer, entre 0 i 250 euros, un 2% de la població paga aquest import de la renda. Entre 250 i 350 euros, un 7% de la població. Entre 350 i 449, un 13% de la població. Entre 450 i 459, un

20% de la població. Entre 550 i 649, un gruix important, el 24% de la població. Entre 650 i 749, un 16%. Entre 750 i 849, un 4%. Entre 950 i 1.049, un 3%. Entre 1.050 i 1.149, un 2%. I més de 1.150 euros de lloguer per mes per l'habitatge, sigui del tipus que siguis, un 3% aproximadament.

Per tant, amb l'anàlisi de les dades, no es detecten *a priori* motius suficients a la problemàtica de l'habitatge. El que sí és cert és la diferència d'import de la renda que es paga en els contractes que hi ha en vigor a favor de la gent que viu en aquest habitatge i l'oferta del producte que es troba en disposició del mercat.

Aquesta diferència està provocada per la manca d'oferta de producte al mercat, és cert. I aquí és on convé analitzar el desenvolupament de la legislació vigent. És bàsic, primer analitzem les dades, després analitzem els fets.

Cal esmentar, i com es dedueix en l'exposició de motius d'aquest Projecte de llei, amb la boca ben petita, que els comuns tenen competències exclusives connexes a la qüestió d'habitatge, com la definició de la política urbanística de la parròquia, dins del marc general de l'Estat, determinada per la Llei general d'ordenació del territori i urbanisme i de l'administració, la gestió i el govern de béns de domini públic comunal i dels béns de domini privat o patrimonial.

Per a més concreció, és una frase molt genèrica, diu ben poca cosa, per a més concreció, la Llei 16/2012 de modificació de la Llei general del territori, de setembre de 2012, diu el següent, ja els hi vaig dir l'altre, dia però els ho vull recordar. Article 33.7: *Els terrenys cedits als comuns arran de la cessió obligatòria prevista en aquesta Llei, s'integren dins dels béns patrimonials de les corporacions locals, salvat que el planejament en prevegi la destinació com a equipament col·lectiu, habitatge de protecció pública, o com a servei públic col·lectiu.*" Fi de l'article.

Quins terrenys o quins percentatges de cessió han cedit a habitatge de protecció pública els comuns des del 2012? La resposta és només el comú d'Andorra la Vella cedeix gratuïtament a Govern prop de 3.000 metres quadrats per a què es destinin a habitatge de lloguer social i també amb pisos de preu regulat.

Em disculparan, però no n'he sabut trobar més en tot el territori. Si algun altre comú ho ha fet, no tindrem des de Terceravia cap inconvenient en reconèixer-ho.

Una altra part de l'articulat de la Llei general del territori 17/2018. En concret l'article 33.11: *"Els comuns han de destinar els imports obtinguts en concepte de cessió econòmica a l'adquisició de terrenys per a equipaments col·lectius, a habitatges de protecció pública i a serveis públics, i a la construcció d'equipaments*

col·lectius, a la construcció d'habitatges de protecció pública i de serveis públics." Fi de l'article.

Per tant, des del 2018, quins imports rebuts pels comuns en concepte de cessió econòmica han destinat a l'adquisició de terrenys per habitatges de protecció pública i a la construcció d'habitatges de protecció pública? La resposta, després d'haver analitzat tots els comptes comunals és cap, ni un euro.

Vist les competències exclusives dels comuns connexes a la qüestió d'habitatge que preveu la Llei general del territori, sembla ser, o gairebé es pot certificar que no s'han desenvolupat els mecanismes que preveu la Llei en matèria d'habitatge i que només el Comú d'Andorra la Vella ha fet una acció concreta.

Es pot concloure que el compliment de la llei és pel privat. Que pels organismes públics, són només recomanacions i aquí no passa res. Una modificació del 2012, cap metre quadrat cedit, excepte els que hem comentat del comú d'Andorra la Vella. Aviat deu anys d'incompliment. I l'altre, del 2018, tres anys d'incompliment.

A Terceravia entenem que els que primers...els que primer han de demostrar que es compleix la llei són el propis organismes públics, començant pel Govern, pel Consell, pels comuns, i tots els altres organismes que depenen de l'Estat, ja que si aquests no compleixen, amb quins arguments es pot exigir a la resta dels administrats? Quines actuacions ha fet...s'han fet des del Govern de coalició, i els grups que li donen suport, pel compliment de l'articulat en matèria d'habitatge? Doncs polititzar-ho, i convertir-ho en un problema populista i electoralista.

I ho diem perquè les polítiques que s'han desplegat fins a la data d'avui, doncs són populistes, són intervencionistes, són electoralistes i no són les adequades per estimular la inversió en habitatge del sector privat. La inversió en habitatge. Sinó que m'expliquin per què amb la demanda de producte de mercat, l'inversor no inverteix en el mercat de lloguer? Per què amb els interessos tan baixos, els més baixos de la història, l'inversor no inverteix en el mercat de lloguer? Doncs probablement perquè l'inversor no troba suficient seguretat jurídica.

I ara, que vostès han desincentivat el mercat de lloguer a causa dels seus actes, ara volen crear l'Institut Nacional de l'Habitatge. I què podrà fer aquest institut? Com ens deia el ministre, en primer lloc es crearà una estructura organitzativa tècnica que permeti desenvolupar polítiques d'habitatge. Després portarà a terme una política estratègica d'habitatge que respongui a les necessitats actuals i que pugui preveure mesures per als reptes de futur.

Tres: crearà òrgans i instruments que, per la seva naturalesa gaudeixin de capacitat econòmica i

funcional necessàries per proposar i analitzar tècnicament les línies directrius de l'habitatge. Executarà els processos de promoció i equipaments relatius a l'habitatge i a l'ordenació del territori, així com també a la realització d'un seguit d'actuacions de caràcter eminentment mercantil i financer...

La Sra. síndica general:

Ha d'anar acabant, senyor Camp...

El Sr. Joan Carles Camp:

Sí, gràcies senyora síndica...

Entre les diverses formes d'organització, l'Institut Nacional d'Habitatge serà un ens capaç de dur a terme aquesta funció amb personalitat jurídica pròpia dins de l'àmbit del dret públic i privat.

S'ha optat per la creació d'un organisme autònom que, tot i pertànyer a l'Administració, l'Institut Nacional de l'Habitatge té autonomia suficient per portar les seves funcions encomanades.

Per portar a terme aquestes polítiques d'habitatge i les inversions escaients i necessàries, com vostès diuen, es faculta expressament l'Institut Nacional de l'Habitatge perquè pugui promoure la creació d'un fons d'Inversió amb participació publicoprivada. L'objectiu de l'Institut de l'Habitatge és invertir i posar al mercat habitatges de lloguer a preu raonable.

En definitiva -ja acabo senyora Síndica, perdoni'm- en definitiva l'Institut Nacional d'Habitatge, per dir-ho d'una manera planera, i perquè la ciutadania m'entengui, és una macropromotora d'habitatges i d'altres béns immobles amb el Govern al darrera, la qual analitzarà el mercat i desenvoluparà una política estratègica d'habitatges, que tindrà capacitat econòmica i analitzarà les directrius en matèria d'habitatge, que promocionarà la construcció d'habitatges i equipaments relatius a habitatges i a l'ordenació del territori i que es finançarà amb un fons d'inversió amb capital pròpiament del Govern, del fons de pensions de jubilació, de SOM, doncs de tots els ciutadans i les ciutadanes d'Andorra. I suposo que finalment per les empreses constructores que hi participaran.

No cal oblidar que a un organisme d'aquest tipus li cal personal especialitzat, una estructura de funcionament important...

La Sra. síndica general:

Acabi senyor Camp, si us plau.

El Sr. Joan Carles Camp:

Sí, ..i amb uns costos pertinents. En definitiva, estem creant un monstre en majúscules.

Senyores i senyors, existeixen altres formes o maneres de promoure i estimular la posada al mercat d'habitatge de lloguer a preu reduït, amb un cost mínim per l'Estat.

Em permetran que la majoria i el Govern que li dona suport que digui que aquest Projecte de Llei no soluciona la problemàtica de l'habitatge de lloguer a casa nostra, al contrari, l'agreuja. Sinó, temps al temps.

A Terceravia estem a favor de promoure les condicions necessàries per fer efectiu el dret a tothom a gaudir d'un habitatge digne, sense populisme, sense intervencionisme, i promogut per la iniciativa privada.

Moltes gràcies senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies senyor Camp.

Pel Grup Parlamentari Liberal, senyor Ferran Costa.

El Sr. Ferran Costa:

Gràcies senyor nunci. Gràcies, senyora síndica.

Després de la intervenció de l'amic Camp, amb tocs un pèl apocalíptics, intentaré calmar els ciutadans que potser s'hagin volgut, pogut, esverar amb les seves ben legítimes afirmacions i el to de la meva intervenció, doncs serà justament el contrari, per parlar de les múltiples bondats d'aquest instrument, una eina cabdal, això sí més per pal·liar la manca d'habitatge de lloguer a preu assequible.

De fet, voldria començar amb unes paraules del ministre Filloy, ara el cap de la cartera de Territori i també d'Habitatge, de l'12 de desembre del 2019.

Aquell dia en aquesta cambra, abans de la pandèmia, cal recordar-ho, estàvem debatent el Projecte de Llei de mesures urgents. I vostè, senyor Filloy, si no se'n recorda li ho diré jo, va dir: "*en seguïment del nostre compromís...*" -entenc que aquest compromís és el del Govern de coalició, i a més a més també doncs del programa Liberal, perquè era una de les propostes que portàvem de manera explícita en el nostre programa, "... el Govern trametrà en aquesta Cambra el Projecte de llei de creació de l'Institut Nacional de l'Habitatge com a òrgan consultiu de les polítiques públiques en aquesta matèria. Aquest òrgan centralitzarà les polítiques d'habitatge i, en aquest sentit, s'està treballant en la creació d'un sistema d'indicadors fiables, com ja us hem avançat, un fons publicoprivat per aportar finançament a

projectes residencials, així com la creació d'un registre de contractes de lloguer."

Li he de dir, senyor Filloy, que li estem molt agraïts. Moltes gràcies perquè, a pesar de la feïnada ingent que ha hagut de fer lidiant tota la pandèmia, vostè ha honorat les seves paraules i avui previsiblement, finalment, tindrem aquesta eina que ha de capgirar els esforços que estem fent respecte a l'accessibilitat a un mercat d'habitatge de lloguer a preu assequible siguin possibles. Per tant, vagi per endavant aquest agraïment.

Dit això, i no vull repetir el que ja s'ha dit massa vegades en aquesta cambra, que no hi ha una solució miraculosa que a cop de vareta màgica faci solucionar els problemes d'accés a l'habitatge, a més a més no és un problema ni inèdit ni únic, sinó que la gran majoria dels països occidentals topen justament amb aquests problemes.

Vam dir sempre que la mesura per solucionar l'habitatge és justament el conjunt de mesures que al voltant de les polítiques d'habitatge, empre...esmerçades des de l'executiu es poden tirar endavant per pal·liar aquest problema. I avui parlem d'una eina cabdal per poder tirar-ho endavant.

Ens recordava fa un moment el conseller Camp, des del seu punt de vista, les minses opcions que des de l'Executiu en un any i mig, o dos anys, amb una pandèmia pel mig, que encara dura, doncs no s'havien portat accions a terme. Jo voldria potser posar en relleu les múltiples accions que s'han portat a terme en matèria de l'habitatge per veure que els esforços que s'hi ha dedicat des de l'executiu són molt importants i avui, una vegada més, una eina molt important per desencallar aquesta problemàtica.

Es van aportar accions de protecció per aquelles persones que estaven pagant uns lloguers i que volien prevenir que es poguessin augmentar aquests lloguers. Per tant, amb aquesta congelació dels contractes d'arrendament i també després la posterior flexibilització d'algunes de les mesures amb aquells arrendaments de renda més alta, entenem que en aquests arrendaments de renda més alta no seria una dificultat poder-hi accedir per les persones que hi viuen.

També tot el tema de mesures de flexibilització, mesurant aquests requisits d'habitabilitat que han permès doncs incorporar 183 nous habitatges al mercat, a més a més, ja ho ha recordat em sembla el conseller Naudi, doncs una mesura que té plena vigència perquè malgrat el recurs d'inconstitucionalitat no va poder prosperar perquè així va quedar determinada que era una mesura òbviament més que satisfactòria.

S'han pres moltes mesures d'estímul, amb aquest augment de bonificació del Pla Renova en un 15%, també amb aquesta reducció temporal de la cessió obligatòria dels comuns, que ara feia esment el senyor Camp, que també va passar pel tamís del Tribunal Constitucional i en va ratificar la seva vigència.

També tots els requisits modificats per accedir a ajuts d'habitatges de lloguer. Òbviament aquesta mesura no ens agradaria que hi fos, però com a mínim queda clar que el nostre Govern ha estat al costat de totes aquelles persones necessitades, passant d'una quantitat d'ajuts de 2.010.000 d'euros a l'any 2019 a gairebé 3.000.000 d'euros l'any passat, per tant, un augment significatiu dels ajuts que s'han hagut de donar.

I també una altra iniciativa, que portàvem en el nostre programa electoral Liberal, doncs aquest Programa d'ajuts d'emancipació jove, que és un nou afegitó perquè ajudi doncs justament a tenir accés a aquest nou habitatge.

Centrem-nos en l'eina de la qual avui parlem, que és aquest Institut Nacional de l'Habitatge que, com ja deia al començament, previsiblement avui veurà la llum.

És una eina estructural. Si hem parlat de què hem pogut posar..., tirar endavant mesures conjunturals per solucionar aquest problema, avui aquesta peça cabdal es converteix en una peça estructural i, també els vam dir el seu dia, que no és un invent pas de l'executiu, de la coalició, sinó que és una eina emprada en molts indrets i en molts llocs.

Els hi feia esment també en una intervenció prèvia aquí mateix, d'aquest informe de la secció d'habitatge de les Nacions Unides que posava en valor totes les feïnes en els fons publicoprivats per desenvolupar programes d'habitatge i a més a més, voldria recordar, i això és molt important, que aquestes iniciatives publicoprivades, els països que les han aplicat, potser no han estat captius de les seves respectives ideologies. I és un aspecte molt important i potser avui veurem segons quins vots pensant que, votar a favor d'una iniciativa publicoprivada, els pot situar en un carreró sense sortida, amb la qual cosa, no seria gens la realitat.

De fet, aquesta setmana apreníem, coneixíem que Suècia, un país, per exemple, liderat per socialdemòcrates, iniciava, atenció, el procés de desregular el mercat de lloguer, desregular el mercat de lloguer, perquè s'havien donat compte que amb la regulació excessiva del mercat de lloguer, els promotors ja no volien construir per donar sortida en aquesta necessitat d'un mercat de lloguer a nivell accessible. Per tant, fixi's, un partit, en aquest cas, de tendència socialdemòcrata, és el primer a Europa en

desregular el mercat de lloguer perquè veuen que aquestes mesures no són bones.

Així mateix, també vaig posar exemples en el seu dia, de com doncs iniciatives publicoprivades tirades endavant per governs com el que lidera la senyora Colau a l'Ajuntament de Barcelona (iniciativa publicoprivada), o també el senyor Sánchez, conjuntament amb el govern de coalició de Podemos, que també fan iniciatives d'aquesta mena. Per tant, no és un invent, no és un invent, per tranquil·litzar tothom, i el senyor Camp també, el que avui previsiblement aprovarem, i que en molts llocs ha ajudat a tirar endavant propostes en aquest sentit.

Bàsicament, per no allargar-me, els tres eixos fonamentals, ja els esmentaven companys anteriors, el senyor ministre també ho ha fet, de què és el què farà aquest Institut Nacional de l'Habitatge. Doncs farem aquesta creació del Fons d'Habitatge que permetrà aquesta promoció de la construcció i rehabilitació d'habitatges. Tinguem en compte que la col·laboració publicoprivada que contempla aquesta Llei és la triada per molts governs, ja ho hem dit, per donar una resposta més àgil i efectiva a la problemàtica de l'habitatge. I la col·laboració, en aquest sentit, no només evita un sobreendeutament de l'Administració amb els recursos, com tothom pot saber, limitats i, ara sota pressió, més que mai, sinó que a més a més, permet a les empreses especialitzades en el sector, en la promoció d'habitatges, participar en la construcció de lloguers socials i si s'acorda, també en la seva gestió.

Per altra banda, també aquest Institut permetrà la promoció d'habitatge de protecció pública i que serà destinat a cobrir necessitats socials i habitatge a preu assequible. La Llei, ja ho sabem, contempla dotar aquest Institut d'eines i recursos per poder donar resposta a les problemàtiques del mercat de l'habitatge al mitjà i llarg termini, tenint la capacitat d'incidir en el mercat.

I per últim, el tercer gran pilar que propicia aquesta Llei es la creació d'aquest fitxer de dades estadístiques. En parlàvem de les dades, aquesta Llei posa les bases per poder disposar de la informació real del mercat de lloguer i del parc mobiliari per poder fer les polítiques d'habitatge efectives i necessàries. Tindrem informació sobre l'estat del mercat del lloguer, tindrem també la possibilitat de desplegar polítiques públiques i dotarem de transparència el mercat.

Vist, per tant, tot l'exposat, la nostra formació, com no podria ser d'una altra manera, donarà suport a aquest Projecte de Llei.

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyor Costa.

Pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata, senyor Carles Sánchez.

El Sr. Carles Sánchez:

Gràcies, senyora síndica.

Portem molts mesos, més d'un any, parlant d'habitatge en aquesta seu.

Des de la primera Llei de mesures urgents d'arrendaments i per la millora del poder adquisitiu, passant per les compareixences del ministre on jo mateix l'interrogava sobre aquestes qüestions, fins a la darrera sessió, on vaig defensar una esmena a la totalitat al Projecte de Llei que avui presenten per a la seva votació.

Avui tanquem un cicle, però no deixarem de parlar d'habitatge.

Vostès potser ho esperen, vostès ho fien tot a aquesta Llei, però em temo que hi fien massa.

Anem però al Projecte de Llei i al procés d'esmenes.

Durant la defensa de l'esmena a la totalitat vam deixar clars els arguments pels quals entenem que aquesta Llei havia de ser retornada al Govern.

Ara descriuré, de nou, la nostra forma de concebre una institució del caire de l'Institut de l'Habitatge, forma que vam vehicular a través del treball d'esmenes parcials.

Aleshores, durant el debat de totalitat, vam aclarir que ni el Fons de l'Habitatge que constitueix aquesta Llei, ni la gestió indirecta de l'habitatge d'ús social i de preu assequible que promou aquesta Llei ens sembla que hagin de formar part d'aquesta Llei.

Així, una part de les 28 esmenes que hem presentat tenen el sentit de suprimir aquestes dues instàncies perjudicials per a la solució del problema de l'accés a l'habitatge, ja que diversifiquen el mercat, posant a disposició dels inversors l'habitatge social i el de preu assequible, però no l'extreuen del mercat, ni en configuren un al marge, tampoc segmenten l'existent, ni intervenen els preus, no.

El que fa aquesta Llei és alimentar les tendències alcistes existents. La resta de les 28 esmenes les hem dedicat a modelar un Institut útil i de profit, que pugui solucionar la qüestió de l'habitatge disposant d'instruments necessaris per fer-ho. És per això que vam proposar dues eines que entenem bàsiques: el registre de contractes d'arrendament i l'índex de preus de referència.

També vam conceptualitzar, a través de les definicions, allò que entenem que havia de complir

aquesta Llei: l'habitatge d'ús social, l'habitatge de preu assequible, la rehabilitació, i l'índex de preus de referència. D'aquestes esmenes, han estat acceptades dues i s'han fet algunes transaccions que el que cercaven era la millora de la redacció, o l'aclariment dels articles. En total, ben poca cosa. Certament, no podem fer sinó un balanç negatiu.

Durant la discussió, s'han evidenciat les insalvables diferències de model. Mentre que el Govern i els seus grups, l'Institut és aquell organisme on s'externalitzen les funcions de gestió immobiliària de l'habitatge d'ús social i del de preu assequible, i on s'externalitzen alhora les polítiques d'habitatge, per a nosaltres l'Institut hauria pogut ser un òrgan de centralització de dades d'habitatge i d'assessorament al Govern, per a què aquest dugui a terme les polítiques. És a dir, l'òrgan que centralitza els instruments que nosaltres sempre hem defensat de mitjà termini i insubstituïbles en la gestió pública de les polítiques d'habitatge.

Mentre que per al Govern i els seus grups, l'Institut és una eina d'inversió immobiliària, per a nosaltres hagués pogut ser una eina d'informació al servei de la ciutadania.

Volíem un Institut que pogués nodrir-se de manera directa de la informació del mercat de lloguer, i és per això que proposàvem que comptés amb el registre de contractes d'arrendament i que fos el propietari qui nodrís el registre duent còpia a l'Institut. D'aquesta manera, es gaudiria d'informació directa i veraç, al marge dels biaixos que puguin existir a la informació de què disposen els comuns, i a l'obligació dels llogaters de facilitar-la.

El Govern i els grups mantenen la càrrega sobre el llogater i no asseguren la disposició directa de dades ja que les dades es compilen en un mer full de càlcul.

La configuració del registre per llei donaria a més, totes les garanties en matèria de protecció de dades sobre les dades trameses.

El full de càlcul que proposa Govern i els seus grups és susceptible de ser incomplet, per la qual cosa esbiaixarà les anàlisis que pugui efectuar l'Institut, per la qual cosa les polítiques d'habitatge no seran precises i l'objectiu de l'Institut no s'acomplirà.

Volíem un Institut que en la seva tasca de tractament de la informació i assessorament al Govern gaudís de la capacitat i l'obligació de dur a terme índexs de preus de referència. Aquesta eina és bàsica per donar informació i permetre la intervenció de l'Administració allà on els preus de l'habitatge escalen per sobre del raonable, així com donar informació al consumidor, de manera que aquest pugui conèixer les condicions del lloguer en la seva zona.

La socialització d'aquesta informació és imprescindible per a una adequació entre oferta i demanda, i ho dic en aquests termes per fer-los entendre les virtuts de l'instrument, i entre els actors que hi participen. Ens sorprèn que s'hagi renunciat a un instrument com aquest, doncs sembla evident que l'Institut hauria de dur a terme, si parla de pisos de preu assequible, ja que aquest preu assequible hauria d'anar lligat per necessitat a un preu de referència, el qual només el pot proveir l'índex.

Així, no podem fer un balanç positiu. Es mantenen a la Llei els instruments d'inversió immobiliària i no s'incorporen els que farien de l'Institut quelcom útil. Optant per aquesta via, el Govern i els seus grups s'asseguren de que existeixi un problema d'accés a l'habitatge, que no se solucionarà aquesta legislatura i que dubto que, per manca de les bases de la solució, que el puguem veure ni tan sols alleugerit en els propers anys.

La companyia financera Bloomberg, gens sospitosa de socialista, adverteix que s'estan donant els factors per a l'adveniment d'una nova bombolla immobiliària mundial, en una informació apareguda a *El País* el dia d'ahir. Es detecten escalades de preus a les principals potències econòmiques i països occidentals, inclús, diuen per sobre de nivells de 2008.

Andorra porta ja uns anys amb una escalada de preus només continguda per les pròrrogues en el cas del lloguer. Més enllà d'això, no s'ha conegut cap mesura, s'ha deixat que els preus s'incrementin i ara es prenen tímides solucions ineficaces i que, en tot cas, engreixen les tendències a l'alça.

Doncs no extreuen l'habitatge del mercat i el disposen per a la ciutadania, sinó que diversifiquen el mercat immobiliari, afegint l'habitatge social, i l'habitatge de preu assequible a les possibilitats del negoci i la inversió. Això no és garantir el dret a l'habitatge. A més, a mig i llarg termini, aquesta manera de fer reforça l'alça de preus. Tot plegat, una llàstima, de debò.

Hauríem contemplat amb bons ulls l'intent de solució a via índex de preus de referència, però ni aquest instrument han tingut en compte per entrar-lo a la Llei. Així, la que han concebut com la gran esperança per solucionar el problema de l'accés a l'habitatge a Andorra, no és sinó un gran *bluff*.

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyor Sánchez.

Pel Grup Parlamentari Demòcrata, senyor Carles Enseñat Reig.

El Sr. Carles Enseñat:

Gràcies, senyor nunci. Gràcies, senyora síndica.

L'accés a l'habitatge, i molt especialment la manca d'habitatge de lloguer, han estat temes tractats en aquesta cambra en nombroses ocasions els darrers anys.

No és per menys, tenint en compte que l'habitatge ha estat i encara és, tot i que la pandèmia...la pandèmia, perdó, ha acaparat tot d'un plegat de notícies durant uns mesos, un dels grans neguits de la nostra ciutadania.

És la nostra responsabilitat com a consellers generals legislar per combatre aquest neguit, per promoure les condicions necessàries per fer efectiu el dret constitucional a gaudir d'un habitatge digne.

Els darrers anys, hem tingut més d'un debat al tomb d'aquesta qüestió, avui en tenim un altre. Per exemple durant l'aprovació de les lleis de mesures excepcionals i urgents que han prorrogat de manera automàtica els contractes de lloguer dels anys 2019, 2020 i 2021, que, per cert, és una de els raons per les que no s'ha alçat el preu del lloguer en aquest país.

També quan hem obert la possibilitat de rebaixar el 0% la cessió del sòl, a canvi de la construcció d'habitatges de lloguer, o quan hem donat facilitats per a la rehabilitació d'immobles destinats també a l'habitatge de lloguer.

També hem debatut al voltant d'una Proposició de llei del Grup Socialdemòcrata sobre l'habitatge; i també n'hem parlat, en moltes ocasions, amb preguntes orals al Govern.

En tots aquests debats, els Govern i els grups parlamentaris de la coalició ens hem mantingut fermes en els nostres posicionaments.

En primer lloc, doncs l'habitatge és una prioritat absoluta del nostre Govern i dels nostres grups parlamentaris.

Segon, perquè calen accions transversals i de gran magnitud.

Tercer, perquè les mesures temporals paren el cop, però no solucionen el problema.

I en quart lloc, doncs cal crear un ens que defineixi les polítiques estratègiques a curt, mitjà i llarg termini. Un ens que respongui a les necessitats actuals i prevengui...prevegi quines seran les del futur. I aquest ens, ho hem defensat en reiterades ocasions, és l'Institut Nacional de l'Habitatge. Un ens que no surt del no res, surt del consens i decisió de la Taula Nacional de l'Habitatge, òrgan on hi participa el Govern, també els comuns, Càritas, Creu Roja, el Raonador del Ciutadà, associacions de propietaris i el

Fòrum Nacional de la Joventut. És a dir, on hi són representats tots els punts de vista, tots els neguits.

Avui, per tant, culminem aquest compromís, per això el Grup Parlamentari Demòcrata votarem a favor del Projecte de llei de creació de l'Institut Nacional de l'Habitatge, un instrument potent d'acció, de lideratge polític, que a la vegada comptarà amb les sinergies del sector privat.

Un ens que permetrà desenvolupar solucions reals i eficaces per als nostres conciutadans i acabar amb el problema de desigualtat en l'accés a l'habitatge. O per dir-ho de manera més directa, un ens que vetllarà per incrementar l'oferta d'habitatge i el parc immobiliari de lloguer a preu assequible, també, a partir de la creació d'un fons publicoprivat que invertirà en la promoció de nous habitatges, o en la rehabilitació d'habitatges per ser dedicats a la mateixa finalitat. I tot això, amb el convenciment que la col·laboració publicoprivada és essencial per donar resposta social a aquesta inquietud ciutadana. I amb l'experiència i aval d'exemples a països de l'entorn.

Però també comencem a tenir exemples dins d'aquestes fronteres, dins de les nostres fronteres, doncs ja s'està construint el primer edifici impulsat pel Govern per a persones amb necessitats socials, a Ciutat de Valls d'Andorra la Vella. Per cert, en uns terrenys cedits per un privat, clar exemple de l'èxit de col·laboració publicoprivada.

Alhora, i per donar resposta de manera integral a la problemàtica del lloguer, també s'estan desenvolupant projectes, sota el model d'edificació a preu assequible, és a dir, inferior al preu del mercat, com els que es projecten a la zona de Terra Vella i a la Borda Nova d'Andorra la Vella.

Projectes similars i amb els mateixos objectius, també s'estan gestant a diverses parròquies. Tots ells passaran a estar gestionats per l'Institut Nacional de l'Habitatge, al que avui començarem a donar vida.

El futur Institut Nacional de l'Habitatge completa, si em permeten el símil, tenint en compte la temàtica que ens concerneix, l'immoble que fa anys que estem construint.

Vam començar pels fonaments, amb la Taula Nacional de l'Habitatge; vam posar les primeres pedres amb les diferents accions que recullen les lleis de mesures urgents; estem aixecant les plantes, amb els diferents projectes en marxa d'habitatge social, i d'habitatge a preu reduït. I ara posem un pilar fonamental, amb la creació de l'Institut Nacional, un instrument sòlid i efectiu, que aporta solucions reals i que està cridat a resoldre un dels problemes que més preocupen els nostres conciutadans.

Perquè la manca d'habitatge i l'encariment dels preus del mercat del lloguer són temes de país sobre els que, pressuposo, cap grup parlamentari en vol girar l'esquena.

Al Grup Parlamentari Demòcrata el mirem de cara i en fem front amb una eina fonamental, com és l'Institut Nacional de l'Habitatge.

Moltes gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyor Enseñat.

Segon torn d'intervencions. Govern desitja intervenir? Senyor Filloy?

El Sr. Víctor Filloy:

Sí, gràcies, senyora síndica.

En primer lloc doncs, vist també el manifestat pels consellers Naudi, Costa i Enseñat, doncs agrair-los el seu sentit del vot.

Aprofito també doncs per fer una mica de...de recull general del que s'ha dit, perquè crec que no és, no és... diguéssim, no voldria focalitzar la qüestió al voltant de l'Institut com que aquest òrgan vindrà a solucionar la problemàtica. No ho hem dit mai, ni ho pretenem.

És absolutament doncs incert que aquest Institut vingui a solucionar això i seria doncs, torno a dir, injust, doncs qualificar-lo d'aquesta manera. Però en tot cas sí que és una peça més, o un pilar més que volem aportar durant la legislatura per tal de disposar de més eines per atacar aquesta problemàtica d'una forma molt més, diríem, professional, i, com els i deia, menys polititzada.

Vista aquesta reflexió una mica general, doncs i per contestar en primer lloc a la senyora Montaner, doncs, també agrair-li el seu sentit del vot, la seva preocupació per aquest...aquest equilibri entre el privat i el públic doncs la compartim.

És evident doncs que és una qüestió la de l'habitatge que no es pot abordar només des de les administracions, cal una implicació molt forta també des dels privats. Exemple, com deia ara doncs el senyor Enseñat, el que hem presentat aquesta setmana.

I vostè també esmentava, senyora Montaner, totes les qüestions relacionades amb...amb el creixement sostenible. Bé, per tant, aquí també dir-li que jo penso que som un país doncs que podem treure una mica de bandera, si m'ho permet aquesta falsa modèstia, amb qüestions sobretot d'equilibri a l'hora de la construcció. Sabeu que tenim una normativa que és

l'Alitec que ens permet doncs construir d'una manera molt eficient.

A més a més, doncs també afegint d'altres criteris que recull també els diferents reglaments, com el reglament de la construcció per fer habitatges cada vegada molt més accessibles, per exemple. I intentem, com a mínim, mantenir aquest creixement sostingut que sí que és veritat, que també li deia moltes vegades, depèn dels comuns, perquè també tenen aquesta atribució per llei. Però, en tot cas, agrair-li i intentarem doncs continuar treballant en aquesta línia.

Pel que fa al senyor Camp, de Terceravia, no sé molt bé per on agafar la seva intervenció, no sé per on començar. He anat prenent notes però com que ha passat d'un costat a l'altre, intentaré sintetitzar, no? I quasi que començaré pel final perquè és el que m'ha... m'ha, m'ha, m'ha deixat així una mica bocabadat.

Deia: "*estem creant un monstre*", "*no soluciona el problema l'Institut Nacional de l'Habitatge, sinó que l'agreuja*". Doncs bé jo, la veritat, després d'escoltar les seves manifestacions em quedo una mica estranyat perquè miri, el que agreuja aquesta situació és el no fer res, perquè cada dia que passa doncs la situació és pitjor. I la política d'habitatge, ho hem dit moltes vegades, no es pot abordar des d'una qüestió conjuntural, és a dir, dependent del cicle polític en el que ens trobem, si la situació és d'actualitat doncs incloem aquestes polítiques en l'ordre del dia i, si no ho és, ho deixem estar.

No es pot treballar d'aquesta manera, senyor Camp. La qüestió de l'habitatge és una qüestió que s'ha de fer amb, s'ha de treballar amb antelació, s'ha de preveure els cicles econòmics, has de anticipar-te al creixement demogràfic, has de valorar noves fórmules habitacionals que s'estan desenvolupant arreu del món, has de poder fer comparativa també dels resultats de les polítiques que estan aplicant a les diferents ciutats. No ho podem deixar tot a una voluntat política.

Per tant, torno a dir, i recupero una mica el que ja he dit anteriorment: és importantíssim crear aquesta eina per disposar d'aquesta estructura estable i tècnica en el temps.

Altra cosa és que vostè cregui que li podem donar més o menys atribucions, com en el cas del Partit Socialdemòcrata, però que és indiscutible que aquest òrgan és necessari per tirar endavant les polítiques d'habitatge, penso que ningú en aquesta cambra doncs estaria en disposició d'afirmar-ho.

Deia també vostè una altra vegada... que no entenc molt bé una altra vegada... a què ve, què té a veure amb el Govern en aquest cas..., fa menció als articles 33.7 de la LOGTU, i al 3.11, en relació a que si els

comuns no es reserven tant la cessió amb sòl urbà consolidat a instal·lacions, per exemple, d'habitatge de protecció oficial, o els imports econòmics també de la recuperació d'aquest tipus d'impostos per tal destinar-los a equipaments de protecció oficial.

Miri, escolti, jo és que no sé si ha sentit parlar de la Llei de delimitació de competències. Escolti, nosaltres des d'aquí podem establir totes les normes i les facilitats que cregui, des del Consell General i des del Govern, com aquest cas, però la Llei de delimitació de competències deixa molt clar que aquesta atribució correspon als comuns. I el que podem fer des d'aquí és fer-los-hi el més fàcil possible, estimular-los per a què això sigui, un exemple és el que hem presentat concretament aquesta setmana, conjuntament amb la ministra d'Afers Socials i amb el Molt Il·lustre Senyor Cap de Govern, en matèria d'habitatge social, que, tot i no ser una competència pròpia del Govern, escolti, ens hem arremangat i hem presentat una proposta i està sobre la taula i el primer trimestre del 2022 hi haurà una resposta en matèria social d'habitatge per les persones més vulnerables.

Aquest és el camí. El que volem també doncs és que els comuns ens acompanyin, i concretament per exemple també el comú en el que vostès estan presents que, com deia vostè, només li consta efectivament, li consta efectivament que el Comú d'Andorra la Vella hagi fet passos en aquest sentit.

En el comú que vostès representen no ha fet absolutament cap pas en aquest sentit i d'altres comuns amb aquesta legislatura han fet passos en sentits similars, per exemple, reduint el percentatge de cessió amb sòl urbà consolidat, comuns també demòcrates en aquest cas, i d'altres també doncs s'han acollit o han facilitat dins de la parròquia de que privats s'acollissin a la mesura d'excepció d'aquests criteris d'acceptabilitat. Per tant doncs, fer una altra vegada menció a aquests articles de la LOGTU, no acabo d'entendre molt bé què tenen a veure amb la Llei de l'Institut Nacional de l'Habitatge.

Deia vostè també que un 24% de la població, no sé perquè ha parlat de moltes dades i si em permet només em fixaré amb una, doncs el 24 % de la població, del 60% de la població que està en règim de lloguer, el 24 estava amb un règim de lloguer d'entre 550 i 649 euros la major part... Escolti, això no és casualitat tampoc, i aquestes rendes estan estabilitzades també fa des de uns anys gràcies a què segurament algú de forma valenta doncs va preveure que aquesta situació o la tensió al mercat cada vegada era més elevada i va prendre cartes en l'assumpte.

I a més a més, una altra confusió que vostè té, si em permet, està parlant de les rendes que estan en vigor i que estan antigues, no té absolutament res a veure

amb els preus de lloguer que estan al mercat de pisos o habitatges que han de sortir al lloguer, perdó, que han de ser llogats i que no ho estan, i que no estan segurament a aquests valors.

I, per acabar, vostè deia que el 2021 encara no hi havien dades en matèria, en aquesta matèria, i feia menció a l'Enquesta de pressupostos familiars. També dir-li doncs que l'Enquesta de pressupostos familiars es presenta a final d'any i, per tant, les dades de 2021 estaran disponibles cap a finals d'any.

Pel que fa al senyor Sánchez, bé, hem discutit moltes vegades sobre aquesta qüestió i ho deia en la meua intervenció: és veritat que no estem d'acord amb la forma, però penso que estem d'acord amb el fons.

Vostè, vostè recordava que van fer, al seu moment, un esmena a la totalitat amb aquesta Llei. També ja els vam recordar que era una mica incoherent, tot i que després es pot matisar de moltes maneres, i segurament doncs em farà aquestes matisacions, era incoherent aquesta esmena a la totalitat tenint en compte que vostès portaven al programa un ens similar.

Per tant, aquella esmena a la totalitat no tenia, des del meu punt de vista, gaire sentit. Però en tot cas, avui recordar-ho crec que encara els posa una mica més contra la paret perquè realment és dir: "no por el no", quan vostès portaven una agència d'aquest tipus. Tot i que després, el contingut, com deia el senyor Camp, sigui diferent, no? Però és evident que vostès també creien en una estructura estable en el temps, i tècnica, que pogués aportar solucions o vies de...de treball de cara a l'habitatge en el futur.

Miri, diuen i repeteixen a la societat, jo he llegit alguns articles d'opinió seus, que el Govern "es desprèn de les seves atribucions i s'externalitza la qüestió de l'habitatge", no és cert.

L'Institut és una eina més, un pilar més. I els recordava que tindrà una estreta vinculació, concretament amb el ministeri de la senyora Pallarès aquí present, el Ministeri d'Habitatge, el Govern, les administracions comunals i les parapúbliques. Per tant, no estem externalitzant, no estem externalitzant res, simplement, estem doncs estem creant una estructura com els deia, i torno a repetir, doncs que és interessant per aportar estabilitat a aquesta qüestió.

Parlen també del fons publicoprivat com "una eina que malauradament farà negoci amb l'habitatge de la gent", no amb el dret a l'habitatge de la gent. Escolti és que si els fons aquests organismes d'inversió col·lectiva no tenen una petita rendibilitat, no són atractius per ningú.

Això no vol dir que es mercantilitzi el dret a l'habitatge. Com els deia, l'habitatge ha de ser una

qüestió compartida, des de les administracions i des dels privats. Si no es fa una mica atractiu pels privats, és evident que tampoc ningú jugarà el joc. Però això no fa que aquest producte surti més car, ni molt menys, al mercat, sinó que el que s'ha de fer és fer-ho atractiu per a què tots hi puguem participar, aportant una solució a aquesta...a aquesta problemàtica que ens preocupa, com li deia en la meua intervenció, de forma prioritària en aquesta legislatura i en aquest Govern.

Podem entrar en molts debats, no? La Taula d'Habitatge, miri la Taula d'Habitatge jo crec que a més a més aquesta Llei li dona un rang superior. Fins ara aquesta taula, com saben, estava creada per reglament, ara passarà a ser una Comissió Nacional de l'Habitatge i passa a tenir un rang de llei. Per tant, miri si ens preocupa...

La Sra. síndica general:

...anem acabant senyor ministre...

El Sr. Víctor Filloy:

...la volem fer participativa però de forma ja, diguéssim, establerta de forma legal, no? No vull dir que no sigui legal el reglament, sinó que s'eleva a rang de llei.

I acabo, i escolti, diu que totes aquestes accions no donen seguretat jurídica, ni confiança al sector, jo crec que en tot cas, és totalment diferent disposar d'un òrgan d'aquest tipus donarà seguretat jurídica i confiança no només al sector, sinó també als usuaris, als inquilins, propietaris, promotors, constructors, i tots aquells que tenen a veure amb una matèria tant sensible com és l'habitatge.

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyor Filloy.

Iniciem el torn dels grups. Senyora Montaner, desitja intervenir? No? Si desitja intervenir. Senyor Naudi? Senyor Camp, Grup Parlamentari Terceravia més Unió Laurediana més Independents? Té la paraula.

El Sr. Joan Carles Camp:

Sí, gràcies, senyora síndica. Gràcies senyor ministre per la seva intervenció.

Intentaré doncs explicar-me una mica més.

Ha quedat clar en aquesta cambra que tots anem en el mateix sentit, però anem amb visions diferents.

Vostè em deia... em deia què té a veure la LOGTU?

Doncs miri, té a veure. Té a veure perquè s'han fet dos modificacions a la LOGTU, per això parlo dels comuns, perquè la LOGTU deixa ben clar, la Llei del 2012, que els comuns han de destinar una part de la cessió del terreny a habitatge de protecció social. Per tant doncs, si des del Consell General fem una llei i no la fem aplicar, malament anem.

Suposo que el 15% de cessió que fan els propietaris que fan una nova unitat d'actuació, aquest 15% de cessió que ha d'anar a equipaments públics, a habitatge de promoció pública, a tot, a places, a hospitals, a tot el que ens faci falta, doncs això al final ha d'estar aprovat quan el comú ho aprova, ha d'estar aprovat per la Comissió Tècnica d'Urbanisme.

La Comissió Tècnica d'Urbanisme depèn del Govern. Per tant, vostès, el Govern, tenen les eines fiscalitzadores per saber o haurien de saber què se'n fa amb aquests terrenys, ho haurien de saber. Llavors em pot dir vostè, li vaig dir l'altre dia, em pot dir vostè amb el 15% de cessió quins espais s'han destinat a equipaments públics, que era l'objectiu de la Llei del sòl, doncs per crear unes ciutats i uns pobles agradables? I, a partir del 2012 s'inclou de que, a part d'aquests espais per viure la ciutadania confortablement, també es pot destinar una part a habitatge de protecció pública. Per tant, és aquí on em refereixo.

Des del 2012, i em preocupa bastant si vostè em digués, que des del Ministeri d'Ordenament del Territori, la CTU no sap els comuns, diguéssim, quins espais estan destinats a equipaments públics. Això em preocuparia. És més, si vostès, com a Govern, doncs creuen que és necessari doncs uns equipaments, doncs sempre es poden fer plans especials, els poden fer vostès i els poden fer els comuns.

Això en quant a la modificació del 2012.

La modificació del 2018 va encara una mica més enllà. Si no hi hagués prou terreny per construir aquests equipaments públics, amb el 15% que es recapta de cessió amb aquelles unitats immobiliàries que es construeixen, doncs es pot destinar un percentatge d'aquests diners o la totalitat, ja no vull dir la totalitat, un petit percentatge a adquirir terrenys per equipaments públics. I també per la construcció d'habitatge social.

He estat mirant els comptes, he estat mirant els informes del Tribunal de Comptes, escolti, no surt enlloc. Aquí ningú fiscalitza res. Els comuns agafen aquests diners i són per tapar forats. Aquesta és la realitat. I nosaltres, des d'aquí, des del Consell General, hem votat dos lleis i les Administracions públiques no les compleixen. És aquí on em queixo.

Aquesta és una primera part. Després li he parlat de dades i vostè molt bé m'agafa el guant. Li he parlat de

dades i li he dit, evident...evidentment, que una cosa és el que la ciutadania que ja es troba instal·lada en el mercat de lloguer el que paga. I una altra cosa és el preu del producte que avui hi ha al mercat. Hi ha una diferència abismal, perquè no hi ha oferta.

Tots en som conscients. I he volgut fer una menció amb les dades perquè hi ha un percentatge de població o d'habitatges que estan al mercat de lloguer que és, ni més ni menys, que el 30%, que la gent s'hi està menys de quatre anys.

Això ve a unes casuístiques determinades, també al nostre entendre, s'haurien d'estudiar. Per tant, jo penso que tots anem en el mateix sentit, el que passa que tenim unes eines que hem votat aquí i que els comuns tenen la competència de fer-les, que no es compleixen. I després tenim un percentatge de la població, que és nòmada o és inestable i que tampoc sabem on està. Per això li he fet la menció que valdria la pena creuar les dades del departament d'estadística, amb les de la CASS.

Vostè m'ha dit que li he parlat de les dades de 2021. No, les dades del 2020, no n'hi ha cap de penjada al Departament d'Estadística. Les del 2021 ja sé que haurien d'estar a l'inici del 2022, però del 2020 avui no n'hi ha cap.

Miri, ha començat vostè dient que no fer res és el pitjor que hi ha. Vostès han fet, i tant que han fet. Vostès no estan governant des del 2019. Vostès estan governant des del 2012.

El 2012 ja van aprovar aquestes matèries que li he comentat i el 2016, doncs el ministre d'Interior, que avui és Cap de Govern, el senyor Xavier Espot, una de les mesures que va fer va ser derogar el Departament d'Habitatge de Govern. I aquest Departament d'Habitatge de Govern tenia que ser, per al que diu vostè, per anticipar-se, per preveure els cicles econòmics i per buscar totes aquestes mancances.

Aquest discurs no és la primera vegada que li dic, per tant doncs aquí, sí. I és cert, vostès han intervingut al mercat, han intervingut al mercat, que ha permès que durant els anys 19, 20 i 21 doncs la gent s'hagin de quedar al seu habitatge. Però també li he remarcat a través de les dades, li he fet veure, que més del 70% de la població d'aquest país viu en un habitatge de lloguer de fa més de cinc anys. Per tant, els propietaris dels habitatges no són tan dolents.

He baixat fins al detall, que a l'informe del 2019 no hi surt, de la gent que fa més de deu, quinze, de vint, vint-i-cinc, trenta fins a quaranta anys. I aquests percentatges són gairebé els mateixos.

I acabaré per *lo* del monstre. Sí, em preocupa, li he dit: vostès estan creant aquí una macropromotora de béns immobles.

Com s'ha dit, com vostès han dit, el Govern hi destinarà 10 milions, STA també hi destinarà una quantitat, i el fons de jubilació de la CASS, vostès també han dit -avui aquí no ho han dit, a la Llei no hi surt-, però vostès han dit que també hi farà aportacions.

Un organisme d'aquestes característiques necessita una estructura important, una estructura només de gestió, una estructura per analitzar el mercat. No és una o dues persones. Aquí hi ha un equip de gent, espero i desitjo, perquè al final la Llei passarà, que sigui competent i que faci les coses com déu mana. Però aquest equip competent té uns costos. Després, qui administrarà aquests habitatges que sortiran al lloguer? Qui cobrarà els lloguers? Qui farà el manteniment?

Per tant, estem parlant d'una estructura amb majúscules. I em preocupa doncs una estructura d'aquest tipus, doncs que al darrere hi hagi l'Estat i que de vegades sigui, com altres estructures que tenim, amb tots els respectes de vegades, quan la cosa és de tots sembla que sigui una casa sense amo. I les coses s'han d'administrar com cal. I tots estem d'acord que cal que promoguem polítiques per crear habitatge a un preu assequible.

Nosaltres hi estem treballant. No haguessin anat tan de pressa amb la presentació d'aquesta Llei, segurament avui ja tindrien una Proposició de llei sobre la taula. Però semblava que hi havia molta pressa per fer passar aquesta Llei.

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyor Camp.

El Grup Parlamentari Liberal desitja intervenir? Grup Parlamentari Socialdemòcrata? Senyor Carles Sánchez?

El Sr. Carles Sánchez:

Gràcies senyora síndica.

Una de les coses de dur les intervencions escrites és que ara mateix li podria facilitar la primera intervenció per veure que nosaltres no qüestionem ni la seguretat jurídica en matèria d'habitatge, ni la Taula d'Habitatge.

Dit això, tampoc tornaré a repetir el que li vaig dir al debat de l'esmena a la totalitat entorn al nostre programa, no ho tornaré a explicar, em remeto a aquell debat.

En aquesta segona intervenció, m'agradaria aprofundir en algun dels punts de l'anterior, així com obrir noves valoracions i consideracions.

Reitero que el procés d'esmenes ha estat la pèrdua d'una oportunitat de millorar aquesta Llei i que en aquest procés hem disposat les eines que farien d'aquesta institució quelcom útil i no un organisme únicament al servei de la inversió.

Si situem l'Institut en el conjunt de polítiques d'habitatge dels darrers anys, ens adonarem del camí que s'ha seguit en aquest temps.

Aquesta mateixa setmana, una expedició del Govern i del Comú d'Andorra la Vella visitava el pis de mostra d'un bloc de 22, iniciativa d'una fundació.

Allà mateix, el ministre, vostè senyor Filloy, lloa la iniciativa i la situa com a exemple de la política que es vol dur a terme: pisos d'ús social d'entre 30 i 55 metres quadrats, el Govern pagarà 40.000 euros anuals per disposar-ne, contracte entre Govern i Fundació, renovable cada cinc anys.

Aquesta és una iniciativa que ja coneixíem i que data del 2018. No es preveu la seva disponibilitat fins 2022. Una iniciativa que per part de Govern implica Ministeri d'Habitatge, Ministeri d'Afers Socials i l'Institut de l'Habitatge. Dos ministeris i l'Institut per gestionar 22 habitatges de petites dimensions. No ho podia fer directament el Ministeri de l'Habitatge? No és aquesta doncs una mostra, essent una iniciativa del 2018, de que no cal cap Institut Nacional de l'Habitatge per dur a terme la política d'habitatge? És aquest el model d'habitatge social que als cinc anys el Govern pugui prescindir-ne?

Tornem a repetir-ho, nosaltres volem i proposem habitatge d'ús social d'iniciativa i gestió públiques, ja que és una qüestió de garantia del dret a l'habitatge.

En segon lloc, i seguint per la política d'habitatge recent, el registre de pisos buits. Segona acció titubejant en plena onada d'opinió sobre l'encariment de l'habitatge. En aquesta ocasió es planteja a inicis de 2019. És, però, titubejant.

Es planteja la creació d'un registre de pisos buits d'inscripció voluntària, ara es crea un impost sobre els pisos buits que hi estiguin inscrits, i tot plegat es posarà en marxa com a molt d'hora el 2022. De 2019 a 2022, inscripció voluntària.

Un exemple més de polítiques d'habitatge ineficaces, infèrtils instruments amb objectiu, però sense mitjans. Una manera més de calmar els ànims, una vegada més, un *bluff*.

En tercer lloc: Lleis de mesures urgents d'arrendament de finques urbanes i millora del poder adquisitiu.

El proper novembre o desembre en veurem una de nova: pròrrogues d'un any en els lloguers, condicionades als dissenys familiars dels propietaris, tímides pujades del salari mínim i pensions mínimes.

Aquesta darrera edició, hem comptat amb l'afegitó de la rebaixa de la cessió al 0%, a potestat dels comuns i, recuperada d'una edició anterior, la rebaixa dels requisits d'habitabilitat. Totes dues condicionades a destinar els habitatges al lloguer, no al lloguer assequible, simplement, al lloguer.

En la contenció de preus només s'ha mostrat eficaç la de la pròrroga anual, és a dir, la més netament intervencionista.

A tot això se li poden sumar els ajuts al lloguer; aquests ja gaudeixen d'uns quants anys i a cada volta s'han d'incrementar necessàriament. Doncs és el mercat.

I arribem a Institut. La gran esperança i alhora el gran *bluff* pels motius que ja he tingut oportunitat d'exposar. Es renuncia als instruments que poden fer-lo útil, i en resta un òrgan ineficaç que només pot ser útil a inversors i gestors immobiliaris. I ens sorprèn que s'hi renunciï a instruments com l'índex de preus de referència, no només per la necessitat manifesta si es vol gaudir d'habitatge de preu assequible, sinó perquè el mateix grup majoritari del Govern, el duu al programa electoral, associant-lo precisament al seu Institut de l'Habitatge, pàgina 39.

Potser la mesura no és compartida amb Liberals que, per cert, nota exòtica, du al programa la creació d'un Registre de la Propietat, pàgina 26. Potser no és compartida, deia, o potser han reconsiderat el que ha de ser i per a què ha de servir l'Institut.

En tot cas, l'Institut queda mancat del seu principal instrument i l'òrgan resta com un ens immobiliari que repartirà la iniciativa i la gestió de l'habitatge social, i de l'habitatge de preu assequible, entre actors del sector.

És aquesta la demanda que se li va fer al Govern a la Taula d'Habitatge? És aquesta la necessitat social expressada a les enquestes, al carrer i el Raonador del Ciutadà? Ho deia a l'anterior intervenció, és una veritable llàstima que l'Institut Nacional de l'Habitatge es quedi en això. És també una llàstima que el govern, tenint els instruments a la seva mà, externalitzi l'acció en aquest ens. També ho és que se l'hagi citat i contemplat una i altra vegada com la gran esperança en matèria d'habitatge. Sempre que ho he preguntat, se m'ha derivat cap a l'Institut de l'Habitatge. Sempre que l'he interrogat sobre polítiques d'habitatge, se m'ha dit que: "*serà l'Institut qui se n'encarregarà*".

I és una llàstima, com deia, que se'l citi com una esperança en un temps que ha estat un desert en polítiques d'habitatge. Mentre, els preus s'han anat enfilant.

Ningú pot dir que no hem ponderat ni ofert els instruments per fer una política d'habitatge realista, ambiciosa i la qual jutgem efectiva. Però tenim sobre la taula dos models: l'un, el del mercat; l'altre, el nostre, el del dret a l'habitatge.

Per acabar, vull dirigir-me a la ciutadania lamentant que patirem problema de l'accés de l'habitatge durant uns quants anys.

Senyores, senyors, no es tractava de diversificar el sector sinó de planificar i sumar accions pel dret a l'habitatge. La mesura estructural, la gran esperança, es quedarà molt em temo en un *bluff*.

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyor Sánchez.

Pel Grup Parlamentari Demòcrata, senyor Carles Enseñat.

El Sr. Carles Enseñat:

Gràcies, senyora síndica.

Senyor Sánchez, porta forats a l'americana, forats de tanta "polilla". Seriosament, o sigui, les seves idees voregen idees d'un altre temps, i d'un temps ben passat, és que tan passat que l'esquerra-esquerra, la que governa Barcelona o Badalona, que li recordo, és Podemos, junt amb el PSC, fins aquesta esquerra-esquerra compra. Les seves idees van més a l'esquerra d'aquelles. Vostè realment a mi em sorprèn, no?

I em sorprèn perquè no intenta ni plantejar-se perquè un Govern, com pot ser el de l'Ajuntament de Barcelona, governat per Podemos, impulsa les mateixes idees, en aquest cas, que en aquest moment estem debatent. Això a mi em sorprèn. Però bé, miri, si vostè té aquesta visió, doncs nosaltres no, nosaltres tenim una visió d'impuls a l'acció de Govern, d'impuls, a les accions, en aquest cas, publicoprivades, i deixi'm fer una anotació: potser s'han deixat algun comú pel camí per aquestes idees que vostè té.

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyor Enseñat.

Govern desitja intervenir? Senyor Filloy

El Sr. Víctor Filloy:

Gràcies senyora síndica.

Intentaré no, no allargar-me gaire. En tot cas, doncs, per donar resposta a les manifestacions del senyor, del senyor Camp, jo crec que no trobarem, no ens posarem d'acord, senyor Camp.

Vostè insisteix amb la qüestió dels comuns. Jo li torno a recordar, vostè em recorda doncs contínuament, doncs que algú els ha de fiscalitzar, algú els ha de dir el que han de fer, doncs amb allò que recuperen dels percentatges de cessió, tan econòmics, com amb sòl.

Miri, no serà amb aquest cas el Govern qui els hi dirà, perquè nosaltres respectem la Llei i la Llei doncs delimita molt bé les competències amb aquest cas.

I vostè doncs, a més a més, dubtava de que si la CTU té informació en relació al que es fa doncs amb aquestes cessions. És evident que la CTU és l'òrgan que recull aquesta informació i es disposa de tota aquesta informació.

Per tant jo diguéssim que l'oriento o l'encomano, si vol saber una miqueta més, doncs que es pugui adreçar també en el comú en els que estan vostès i que li puguin dir a què han destinat tots aquests terrenys i aquests ingressos amb els últims anys i també doncs ens ho pugui aclarir en aquesta cambra, perquè ja li dic que d'altres comuns, com a mínim, han fet, han fet passos per cedir terreny per fer estructures d'aquest tipus socials i les que no ho han fet, doncs han fet d'altres com intentar reduir el percentatge de cessió en sòl urbà consolidat. Però bé, no ens posarem d'acord sobre aquesta qüestió i per tant, no penso que li haguem de donar més volada. En tot cas, és la meva percepció personal, no?

Vostè, és que a més a més, diu que hi ha una diferència abismal entre el preu evident que vostè manifestava abans, del lloguer de les persones que estan en el mercat de lloguer ja, que estan llogant, i el preu dels pisos que estan per llogar, que encara no s'han llogat i que la diferència és molt alta i que és perquè no hi ha producte al mercat. Doncs miri, benvingut al club.

Perquè nosaltres ja fa molts dies que vam doncs veure aquesta qüestió i perquè es pensa que són les mesures de la reducció del percentatge de cessió amb sòl urbà?. O, per exemple, ja com va fer l'exministre, amb aquest cas el senyor, actual, el senyor Cap de Govern durant l'última legislatura, amb l'última Llei de mesures urgents, ja de crear, la derogació de certs criteris d'habitabilitat per tal de que sortís més producte al mercat?.

Vostè va tres anys o quatre com a mínim tard, amb aquest sentit, perquè aquesta qüestió ja és ben sabuda i el que cal és continuar-ho explorant. Però ja que li preocupa tant, el torno a remetre cap al seu comú, o el comú almenys en què el seu partit hi ha representació, perquè podria haver optat per reduir el percentatge de cessió amb sòl urbà consolidat, que actualment està al 10 i el mantenen al 10, vull dir no han fet absolutament cap gest.

Vostè diu també que “no sabem o no podem saber on està la gent de lloguer”, que “hauríem de creuar les dades amb la CASS per veure on està la gent”.

Escolti, la gent quan estan en, en, en lloguer, ha de portar el contracte de lloguer al comú, s'ha de poder..., perdoni'm la paraula, potser no és la correcta, *empadronar*. El senyor Font, perdó, censar, el senyor Font em corregirà, perdó, el senyor Ferran em corregirà, no? Però en tot cas és censar, però per censar-se en aquella parròquia ha de portar el contracte i en aquest sentit se sap efectivament on estan les persones, no estan escampades, com vostè diu, de manera irregular o vol fer entendre que estan d'una manera irregular.

Tornava a dir de perquè el senyor Espot, per exemple, va eliminar el Departament d'Habitatge en el seu moment. Li tornaré a explicar, ja ho vaig intentar, ja ho vaig intentar explicar una vegada.

En aquell moment aquell departament només gestionava els ajuts a l'habitatge. I els ajuts a l'habitatge que es gestionaven en aquell moment ja no tenien gaire sentit perquè no era un problema l'habitatge en aquell moment. Per tant, no hi havia una demanda i no tenia gaire sentit mantenir aquell departament. Però en el moment que aquesta inquietud es torna a activar, és el mateix ministre que en aquell moment doncs va eliminar el departament, que crea un Ministeri d'Habitatge durant aquesta legislatura. Aleshores en aquest sentit doncs crec que li responc clarament a la seva incògnita.

Miri, escolti, nosaltres el que fem amb l'Institut en definitiva és crear noves oportunitats per les persones que ho necessiten.

Aquest Institut o aquest “monstre” que vostè diu, aquest “monstre” tan horrible, el que ve és a definir noves estructures i canviarà el paradigma de l'accés a l'habitatge al nostre país, sobretot per aquelles persones que més ho necessiten, creant bàsicament dues estructures: una, la definició de l'habitatge social i promovent la creació d'habitatge social per aquelles persones més, més vulnerables i que més ho necessiten... que avui en dia ja estan ateses, ull, no estan desateses, però que potser no estan doncs amb estructures que dignifiquin, o que donin una qualitat de vida i que creiem que cal impulsar-les, i com li deia per exemple el senyor Enseñat també en el seu, en la seva exposició, a la Borda Nova, per exemple, un exemple plausible, doncs creant estructures de preu assequible per aquelles persones i famílies, doncs que, tot i no ser vulnerables, i tenir uns ingressos econòmics limitats també els hi costa molt accedir al mercat del lloguer doncs perquè hi ha tensió en el propi mercat.

I al senyor Sánchez, bé, una mica és el mateix que li comentava al senyor...al senyor Camp. Ens comentava doncs aquest model, no? O com li deia també el senyor Enseñat, doncs que estem allunyats o en pols oposats pel que fa a la gestió pública o la gestió publicoprivada. Nosaltres apostem més, com es pot veure, per una gestió publicoprivada, vostès aposten més per una gestió més intervencionista, i pú... 100% pública en aquest cas.

Que poden defensar evidentment, només faltaria però que també permetrà doncs que nosaltres no...no compartim.

Ens parlava del registre de pisos buits, l'impost eehh, d'una inscripció voluntària... bé, també li he de dir doncs que són fórmules que es van trobant durant... a mida que van passant els anys, però justament l'Institut, que serà una estructura torno a repetir, estable, ve a aportar solucions més diguéssim pragmàtiques, tècniques i de més fàcil seguiment amb tota aquesta matèria i per això també crea, per exemple, el registre o la bases de dades de contractes de lloguer.

Vostès deien, doncs que, miri, el partit social... , perdó els Demòcrates d'Andorra portaven al seu programa electoral l'índex de preus de referència, que a vostè tant li agrada. Nosaltres doncs des del partit Liberal portàvem el registre de la propietat. Doncs miri, hem estat capaços també de trobar un punt d'unió amb aquest punt, i per això creem el sistema d'indicadors, que no és ni una cosa ni l'altra, i que ens permetrà d'obtenir dades, diguéssim agregades de forma global, per poder disposar d'informació en matèria d'habitatge i doncs desenvolupar les polítiques socials o estructurals que s'escaigui.

Per acabar, el dret a l'habitatge, senyor Sánchez, no és un dret absolut, tot i que està a la Constitució, és un dret que cal desenvolupar i fins ara no havia estat així. I el que pretenem és anar desenvolupant aquest dret a què totes les persones, com vostès també manifesten molt sovint, han de tenir accés.

Però no és gratuït ni immediat pel simple fet que estigui a la Constitució. Algú ha de començar a regular, a crear les estructures d'accés i a posar a disposició de la ciutadania doncs aquestes diferents o aquests diferents pilars per poder acompanyar-los als pitjors moments en matèria d'habitatge. I poca cosa més.

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyor Filloy.

Els grups desitgen intervenir? Pel Grup Parlamentari Terceravia més Unió Laurediana més Independents, senyor Joan Carles Camp?

El Sr. Joan Carles Camp:

Sí, gràcies senyora síndica. Gràcies, senyor ministre per les seves explicacions.

Miri, el voler ignorar o el desconeixement d'una llei, penso que no implica el seu compliment. És a dir, jo si vull ignorar un senyal de circulació que està a 60 i vaig a 120, segurament tindrè una sanció. La meva obligació és d'anar a 60, al que marca. Sinó, no sé perquè fem aquestes modificacions a la Llei del sòl. És un brindis al sòl suposo.

Miri, del 2015, perquè a Estadística tampoc hi ha dades, del 12, el 13 i el 14, o almenys no les he sabut trobar, del 2015 al 2019 i les que he aconseguit a través del Col·legi d'Arquitectes i els ho vull agrair per haver-me facilitat dels metres quadrats d'obra nova per al 2020, s'han autoritzat 600.000 metres quadrats. 600.000 metres quadrats a una mitja d'un 10%, hi haurien d'haver-hi 60.000 metres quadrats destinats, no fiquem, si fiquéssim el 15 encara serien més, el 15%, fiquem només un 10%. Aquests 60.000 metres quadrats, aquests 60.000 metres quadrats haurien d'anar destinats a equipaments públics. Haurien d'haver estat comprovats o verificats per la CTU. Doncs ja demanarem a la CTU, li farem una pregunta escrita, no es preocupi, per saber exactament on han anat.

Des del 2018, que es va preveure doncs quan no es destinava aquest percentatge de sòl a equipament públic, s'han construït, o s'han autoritzat 411.000 metres quadrats.

És a dir, aquells promotors que no han volgut fer la cessió amb sòl, han pagat el seu equivalent monetàriament. Doncs també m'agradaria saber a quins equipaments públics han anat aquestes cessions. Ja ho sabrem.

Li parlo del meu comú, el meu comú és el Comú de La Massana, senyor Filloy. Tinc amics al Comú de Sant Julià, però el meu comú, no em digui que no, és el Comú de La Massana. Estic inscrit al Comú de La Massana i visc al poble d'Arinsal.

Feta aquesta precisió, vostè ens diu a nosaltres que anem tard. Miri, no sé si anem tard o anem d'hora. El que jo sí li dic és que el 2016 es va derogar la Taula d'Habitatge o el Departament d'Habitatge, o la Borsa d'Habitatge, que una de les missions era aquesta: analitzar com estava el mercat, per poder-nos anticipar.

Altra cosa és que el 2016, doncs encara estiguéssim amb la crisi immobiliària del 2008 i no hi hagués

pressió. Però sí que ja n'hi havia. El que passa és com que les administracions som tan ràpides, i ja m'incloc, amb aquesta cambra, som tan ràpides, anem tard i anem malament.

I ara vostès, jo no sé si vaig tard o vaig d'hora, però vostès creen una similitud, un dia ho comentava als companys del grup, Institut Nacional de l'Habitatge.

Miri, els que tenim una certa edat, això em recorda quan anàvem, viatjàvem a Espanya, vostès se'n recorden del *Instituto Nacional de la Vivienda*? Aquest fou creat l'any 39, després de la Guerra Civil a Espanya, i fou derogat l'any 77 i doncs, si volen fer una mica de lectura, jo l'he fet, doncs veuran que certes...certes prerrogatives que vostès poden fer amb l'Institut Nacional de l'Habitatge també es podien fer amb l'*Instituto Nacional de la Vivienda*. Per tant, doncs si volen comparar, farem comparacions.

I "monstre", miri no sé qui comercialitzarà aquests habitatges, no sé qui controlarà la promoció d'aquestes obres, no sé qui passarà els rebuts del lloguer, no sé qui farà la neteja, no sé qui farà el manteniment dels edificis. Crearem... no crearem un monstre, no, crearem un equip humà i anirem fent.

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyor Camp.

Grup Parlamentari Socialdemòcrata, desitja intervenir? Senyor Sánchez?

El Sr. Carles Sánchez:

Gràcies, senyora síndica.

M'he estat mirant l'americana i no m'he trobat pas cap forat, ni cap arna.

El que sí m'he trobat és una nota que vaig prendre, precisament per aquest debat, és un titular de *El País*, si em permeten els el llegeixo en castellà, del 26 de maig on diu que: " *El FMI pide a los países europeos que aumenten el gasto en alquiler social.*"

Crec que amb l'FMI ens trobem més còmodes que amb Podemos, o que amb el govern de Colau, etcètera.

Vostès sempre ens parlen d'aquests partits espanyols, i ens parlen de Barcelona, i ens parlen d'aquests llocs i bé, nosaltres certament sempre venim a parlar de la llei de la que estem parlant que és la Llei de creació de l'Institut de l'Habitatge, de l'Institut Nacional de l'Habitatge i de l'habitatge a Andorra, i és en aquest sentit.

Vostè pot citar exemples forans o poder citar guies que en realitat no són de l'habitatge social sinó que són d'infraestructures, o altres documents o exemples

del voltant que tampoc s'ajusten, doncs Badalona està governada pel PP i els experiments, per dir-ho d'aquesta manera, de l'Ajuntament de Barcelona són publicosocials, és a dir, es compta amb cooperatives, amb associacions, es compta tot un teixit que nosaltres no tenim. Aleshores, no ho podem dur a terme de la mateixa manera, no són equivalents, aquestes, aquestes polítiques.

En darrer lloc, ens diuen que nosaltres tenim una política de l'habitatge 100% pública i nosaltres hem expressat la nostra preferència en matèria d'habitatge social, d'ús social, sigui d'iniciativa, promoció i gestió públiques i que en matèria, li recordaré perquè l'altre dia també en vam parlar, que en matèria d'habitatge de preu assequible, som conscients de que la necessitat de preu assequible és molt més gran que els recursos que pot acumular el Govern en un moment determinat o en un exercici del pressupost i és per això que no veiem malament la concertació amb els actors privats, però sempre sota la fórmula de conveni que crec que és la que vostès han emprat amb els pisos d'ús social a què es referien a l'inici.

Què més? El sistema d'indicadors, no és ni un registre de la propietat ni un registre de contractes de lloguer. A mi em sap greu com ha anat tot el procés i com ha acabat aquesta llei, doncs trobo que en determinat moment vostès han renunciat a aquest registre. I vostès han renunciat també a l'índex de preus de referència.

Les dues eines que li donaven contingut, no només a la, com he dit, a una tasca de concentració informativa i d'assessorament, sinó que són les eines a mitjà termini que ens permeten fer política d'habitatge, que ens permeten calcular millor les pròrrogues, si s'han d'introduir en la Llei de mesures urgents, que ens permet mesurar el mercat plenament. I jo insisteixo, no? Se'ns va dir també que no, no... que el registre no funcionaria perquè no es podia demanar la mateixa...la mateixa dada a l'administrat i que l'entregués en dues ocasions. Bé, en aquest cas, nosaltres l'administrat és el propietari i l'entrega en una ocasió, i d'aquesta manera es té informació fidedigna.

Bé, vull concloure només amb aquest sentiment de, certament, no estem gens satisfets en com ha acabat aquesta llei, en què serà l'Institut de l'Habitatge i, fins a determinat punt, decebuts doncs vèiem com, sí es prenen disposicions en matèria de política d'habitatge, però que no senten les bases per a la seva solució, que no comprenen el problema, sinó que contribueixen, i ho tornaré a dir, a les tendències alcistes de preus, diversificant el sector. I no és una qüestió d'arnes a l'americana, sinó és una qüestió d'observar la realitat.

Gràcies senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyor conseller.

Pel Grup Parlamentari Demòcrata, senyor Enseñat.

El Sr. Carles Enseñat:

Gràcies, senyora síndica.

Miri, a mi em...em sembla que, a vegades, s'assumeix que on hi ha un empresari, hi ha especulació i que on intervé, on s'inverteix diners que provenen del sector privat, obligatòriament això fa pujar el preu de les coses, es crea una bombolla i el capital engoleix el bé social. I això no és així, no ho és. I abans li posava l'exemple de Badalona o de Barcelona, Badalona quan governava Podemos, però li puc posar altres exemples, com Berga, on governa la CUP; o Sallent, on governa Esquerra Republicana. A tots aquests municipis, a tots d'ells hi ha projectes d'inversió publicoprivada de l'habitatge, i tots ells són reeixits i funcionen. I estic d'acord que òbviament tutelat pel sector públic, o tutelat pel Govern, que així ho és. O sigui, l'Institut Nacional de l'Habitatge, es vulgui o no, està tutelat pel Govern d'Andorra i òbviament aquesta inversió publicoprivada no és inversió primer privada i després, en tot cas, ja serà públic. És una inversió, en aquest cas, pública amb uns socis que poden ser privats. Però òbviament, sempre amb l'interès públic per davant.

Després, quant al registre de la propietat, senyor Sánchez, no s'equivoqui... nosaltres en cap cas hi renunciem al registre de la propietat, però sí que hi ha una escala de *tempos*.

Primer, abans del registre de la propietat, ha d'existir un cadastre, després s'ha de legislar del dret hipotecari. Com bé sap, nosaltres ja hem fet passos de codificació del dret civil andorrà començant pel llibre de successions no testades. Ara estem amb el llibre de..., el Codi de família i aviat començarem amb el dret real. I òbviament dins d'aquesta codificació del dret real, o en aquest cas de la llei hipotecària, ha de venir, d'esdevenir un registre de drets reals i quan es tingui aquests dos extrems, el cadastre, per tant, saber qui és propietari de cada cosa, en aquest cas de cada immoble i, per una altra banda, qui és o qui té drets reals sobre les coses alienes, en aquest cas, per exemple, qui té un dret de vista, qui té un dret d'aigua, qui té un dret hipotecari sobre aquella cosa que en el cadastre diu de qui és, en aquell moment, es podrà fer un registre de la propietat.

Vam tenir un debat fa crec un any i mig, bastant, bastant, en aquest cas doncs bastant llarg i intens sobre aquesta qüestió i, en cap cas, nosaltres hi

renunciem, el que passa és que tot té uns passos. Andorra fa vuit anys no tenia codificat el dret civil. Ara ja tenim un primer llibre, i en tindrem un segon. Òbviament el tercer ha de ser de drets reals, igual que més endavant haurà de ser, en aquest cas, obligacions i contractes.

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyor Enseñat.

El senyor Filloy demana la paraula. Anirem acabant ja, eh?

El Sr. Víctor Filloy:

Ja està. Espero que sigui l'última, senyora síndica.

Molt ràpid, senyor Camp.

Ja ho sé que vostè és de la Massana i concretament d'Arinsal. És sabut per tothom en aquesta Cambra. Però en tot cas, a no ser que hi hagi hagut esdeveniments, doncs cada setmana ens poden sorprendre els comuns, que jo sàpiga la seva formació política no governa a La Massana però sí governa a Sant Julià. I per tant, doncs les explicacions que jo li demanava fan relació més aviat a la seva formació política i no a vostè o on resideix vostè. Miri jo voto a Andorra la Vella però resideixo a Sant Julià.

Ja ho sabem que el 2012 es va fer la modificació de la Llei del sòl per ampliar doncs, els destins als quals es pot orientar la recuperació de sòl o la recuperació econòmica, afegint la l'habitatge de protecció social. Ja ens ho ha dit, ja ho sabem també. S'ha d'adreçar als comuns, si vol saber realment per què o a què s'ha destinat amb els últims anys aquest sòl, s'ha d'adreçar amb ells. No és pas competència del comú perquè, a més a més, hi ha moltes possibilitats a les quals podríem destinar aquest sòl i aquestes partides econòmiques, com vostè deia, a equipaments públics, parcs infantils, poliesportius, centres culturals, tot el que sigui equipaments públics, per tant, si vol saber a què s'han destinat doncs aquests últims anys i per què no s'ha destinat a vivenda pública, en tot cas s'ha d'adreçar amb ells.

Vostè deia, parlava, ens feia aquí menció, es remuntava a l'any 33 amb la *Agència Nacional de la Vivienda*, que va desaparèixer l'any 70 i escaig, doncs em recordava efectivament el cap de Govern, doncs que, doncs miri li explicarem perquè va desaparèixer. Doncs va desaparèixer perquè aquestes competències van estar transferides a les comunitats autònomes i, per tant, van ser les comunitats autònomes que van crear les seves pròpies agències tant del sòl, com de la vivenda i de l'habitatge, ja té una explicació per doncs, no tenia aquesta informació.

I pel que fa al senyor Sánchez, doncs, poca cosa més que no s'hagi dit. Vostè creu amb la gestió pura, doncs, de l'Administració i no creu que, l'habitatge per exemple, social es pugui fer, doncs, de manera publicoprivada. Jo, escolti, aquesta setmana em torno al dimarts que vam presentar aquesta iniciativa publicoprivada, que com li deia el senyor Enseñat ara fa un moment, doncs, és totalment viable i que pot aportar solucions a les diferents temàtiques en matèria d'habitatge.

Ja per acabar, es pot informar i es pot documentar, miri, l'índex de referència que vostè doncs tant en parla, a Barcelona mateix, tots els estudis demostren doncs que ha desens..., perdó, desincentivat el mercat. Per tant, doncs hem d'anar molt en compte amb aquestes afirmacions perquè ja tenim ja tenim exemples d'algunes ciutats en les que no ha funcionat el preu de referència.

Nosaltres el que fem és aquest registre de dades, no digui que tirem enrere el registre de dades, sí que fem el registre de dades. I el registre de dades que es complementarà amb els registres de contractes de lloguer, més totes les dades existents, per exemple de les enquestes de pressupostos familiars, més les enquestes de condicions de vida i tota aquesta informació, ens permetrà crear aquest sistema d'indicadors que és, diguéssim, doncs la base de dades general sobre la qual ens haurem de recolzar per fer les polítiques d'habitatge.

Però concretament l'índex de referència, identificar a cada carrer, porta per porta, quin és el lloguer doncs que s'està pagant amb aquell edifici, això ha portat doncs resultats negatius a moltes de les ciutats que s'està portant a terme. I per tant doncs, el millor model doncs és per zones, zonificat, i a més a més, doncs per criteris estructurals de cada habitatge o per, diguéssim, acabant de definir, quin tipus habitacional estem recercant, no?

Bé, jo crec que és entrar massa al debat del que preteníem avui, per tant, no m'estendré més, i simplement doncs esperar que avui aquesta Cambra pugui donar suport a la Llei de creació de l'Institut Nacional de l'Habitatge.

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyor ministre.

Acabades les intervencions i vista la demanda dels Molt Ilustres Senyors Consellers Generals del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, de procedir a la votació separada de l'article 12 i de les disposicions finals vuitena, novena i onzena, procediríem en primer lloc a la seva votació.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Senyora secretària, si ens notifica el resultat si us plau?

La Sra. Sílvia Ferrer:

28 vots a favor, 0 en contra i 0 abstencions.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyora secretària.

A la vista del resultat, declaro aprovats l'article 12 i de les disposicions finals vuitena, novena i onzena.

A continuació, procedim a la votació de la resta de parts del text.

Vots a favor? A veure... Perdoni senyor Camp, em pensava que votava ja. Digui!

El Sr. Joan Carles Camp:

No, no, no... Perdoni, senyora síndica, volia fer una explicació.

La Sra. síndica general:

D'acord.

El Sr. Joan Carles Camp:

Miri, ja vam dir doncs de què aquesta Llei no s'arreglava amb esmenes. Aquesta Llei va amb un canvi de filosofia diferent. Inclús, m'atreveixo a dir, amb un canvi de projecte de país.

Ja veurem fins on podrà anar o no podrà anar aquest Institut Nacional de l'Habitatge, però nosaltres, a Terceravia som sensibles en matèria de l'habitatge. Per tant doncs, l'article 12 va a votar a favor de la Comissió Nacional d'Habitatge, que la Comissió Nacional d'Habitatge és un organisme on s'ha d'estudiar aquestes necessitats d'habitatge avui, a futur. És el que hi havia, per tant, en aquest aspecte, hi estem d'acord.

La disposició final vuitena, doncs va per agilitzar la mediació sobre les resolucions de contracte d'arrendament. Per tant, en aquest aspecte també hi estem d'acord a què es puguin agilitzar aquests processos.

La disposició final novena, doncs va a què els contractes de lloguer, a partir de la data, siguin per escrit. Per tant doncs, també hi estem a favor.

I doncs la disposició final onzena és per crear un registre informàtic que agiliti les cèdules i els certificats d'habitabilitat. Doncs per tant, des de Terceravia aportar dades i llum i agilitar tots els

processos per l'usuari i pel propietari de l'habitatge hi estem a favor.

Per això hem votat en aquest sentit, a favor i volia fer l'explicació.

Moltes gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies.

Continuem doncs la votació.

A continuació procedim a la votació de la resta de parts del text.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Senyora secretària, si ens comunica el resultat?

La Sra. Sílvia Ferrer:

Gràcies, senyora síndica.

18 vots a favor, 10 en contra i 0 abstencions.

Gràcies senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyora secretària.

Acabo i llavors fa l'explicació?

A la vista del resultat, declaro aprovat el Projecte de llei de creació de l'Institut Nacional de l'Habitatge d'Andorra.

Senyor Sánchez, vol fer una explicació de vot? Endavant

El Sr. Carles Sánchez:

Gràcies, senyora síndica i disculpi.

Sí, per explicació de vot.

Aclarir que diem sí a la Comissió de l'Habitatge, sí a la mediació en els conflictes produïts per casuístiques d'habitatge i sí a l'estandardització dels contractes d'arrendament i de les cèdules d'habitabilitat i diem no a l'Institut de l'Habitatge.

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyor Sánchez.

2. Examen i votació de la Proposició de llei qualificada de modificació de la Llei qualificada del règim electoral i del referèndum.

L'informe de la Comissió Legislativa de Justícia i Afers Institucionals ha estat publicat en el Butlletí número 66/2021 de l'11 de juny.

Intervé per exposar l'informe de la comissió la Molt Il·lustre Senyora Ester Molné Soldevila, nomenada ponent per part de la comissió.

La Sra. Ester Molné:

Gràcies, senyora síndica.

El proppassat 7 de juny, la Comissió Legislativa de Justícia, Interior i Afers Institucionals em va nomenar ponent de la Proposició de Llei qualificada de modificació de la Llei qualificada del règim electoral i del referèndum i, com a tal, avui exposo davant del Consell General l'informe de la Comissió.

La Comissió Legislativa de Justícia, Interior i Afers Institucionals va examinar les reunions mantingudes els dies 7 i 10 de juny, les vuit esmenes presentades. Tres, per part del Grup Parlamentari Socialdemòcrata; tres més, pel Grup Parlamentari Terceravia més UL més Independents; i finalment, dues formulades per part del Grup Parlamentari Demòcrata.

D'aquestes tres han estat aprovades per unanimitat, una per majoria, una altra ha estat retirada per posteriorment ser transaccionada i aprovada per unanimitat i, finalment, tres han estat rebutjades.

Del resultat de la votació de les esmenes, se'n desprèn l'informe de la comissió, el text del qual es sotmet avui a consideració d'aquesta Cambra.

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyora consellera.

Abans de començar amb el torn d'intervencions, recordo que una vegada finalitzat el debat i de conformitat amb el que disposen els articles 57.3 de la Constitució, i 112 del Reglament del Consell General, procediríem a una votació final sobre el conjunt del text resultant, l'aprovació del qual requerirà el vot favorable de la majoria absoluta dels consellers generals, elegits en circumscripció parroquial i la majoria absoluta dels consellers generals elegits en circumscripció nacional.

Finalment recordo que aquesta votació final i tal com fixa l'article 112 del Reglament del Consell General serà pública i oral per crida.

Per tant, passem a les intervencions dels grups. Senyora Carine Montaner, consellera general no adscrita, desitja intervenir?

La Sra. Carine Montaner:

Gràcies, senyora síndica.

Ho vaig dir fa unes setmanes per la votació del mateix text legislatiu de la modificació de la Llei electoral i del referèndum: qualsevol millora del text rebrà el meu suport i és benvinguda.

Votaré en favor doncs d'aquesta proposició de llei presentada que dona la garantia de l'autonomia, de l'exercici de vot per part de les persones amb discapacitat.

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyora consellera.

Per part del grup parlamentari Terceravia més Unió Laurediana més Independents, alguna intervenció? Senyor Oliver Alís?

El Sr. Oliver Alís:

Gràcies, senyora síndica.

Si no li sap greu, faré la intervenció des d'aquí.

Doncs tal com vam avançar el dia de la presa en consideració d'aquesta Proposició de Llei, donarem suport a la Proposició de llei.

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyor Alís.

Pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata, senyora Judith Salazar.

La Sra. Judith Salazar:

Gràcies, senyora síndica.

Bé, avui ens tornem a trobar aquí votant aquest text, com recordarà la gent que ens escolta, després d'un primer intent de votació que no va prosperar, els grups que formen part de la coalició que dona suport al Govern i el Grup Parlamentari Socialdemòcrata vam instar el mateix, l'endemà mateix d'aquella votació fallida una proposició de llei que recollia les millores que incorpora aquest text.

En primer lloc, es millora el vot per correu, la possibilitat d'utilitzar el vot per correu la gent que està fora, que a partir d'ara es podrà fer sense justificar. D'altra banda, s'incorpora un procediment per fer delegacions de vot. És a dir, gent que realment tingui dificultats, impediments reals i a partir d'unes garanties davant de notari, etcètera, podran delegar el seu vot en la persona en qui ho vulguin fer. I d'altra banda, hi ha tota una sèrie de modificacions d'articles

que van en el sentit de millorar l'accés al vot de les persones amb diversitat funcional.

Pel que fa a les esmenes que el Grup Parlamentari Socialdemòcrata va incorporar al text, sempre amb el compromís inicial de no tornar a obrir un debat entorn a la Llei electoral, que ja havíem tingut i que es va estendre força en el temps, ens vam circumscriure només a aportar simples millores al text que vam entrar aquesta segona vegada i doncs, per tant, només el que hem proposat és manllevar l'obligació que tenien els comuns d'emetre un certificat d'inscripció, perquè canviar-ho per un tràmit de notificació electrònica en el que la gent que sol·liciti aquest vot per correu rebí gairebé de forma immediata una notificació de la correcta inscripció, sense tenir que passar pel tràmit del certificat.

Hem proposat que amb aquest vot delegat, es proposava amb el text inicial que la persona en qui es delegui el vot i la persona delegant havien de formar part de la mateixa circumscripció electoral. Entenem que això es pot entendre en països on les distàncies entre circumscripcions poden ser grans, però en el cas d'Andorra, no ho acabàvem de compartir i finalment després de la reflexió en comissió, les dues esmenes es van aprovar per unanimitat.

Finalment el que vam és intentar tornar a la primera proposta de Demòcrates per Andorra quan plantejava en el primer debat en comissió, l'obligatorietat de què els comuns que posin a disposició d'aquelles persones doncs que tenen greus problemes de mobilitat el desplaçament, és a dir que el desplaçament no sigui una impossibilitat en cap cas, assegurada per la institució comunal.

Més enllà d'això, pel sentit del vot evidentment, ja ho vam manifestar en el moment que vam fer el primer debat, o que vam fer la primera posició entorn a la modificació inicial de la Llei qualificada del règim electoral i del referèndum, el nostre sentit de vot serà favorable.

Més enllà d'aquestes mesures puntuals pel que fa al vot per correu, i pel que fa a la delegació de vot que han de millorar la participació, decididament es milloren els drets de les persones amb diversitat funcional i en aquest camí, com no podia ser d'una altra manera, al Grup Parlamentari Socialdemòcrata ens hi trobaran sempre amb la mà estesa.

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyora Salazar.

Pel Grup Parlamentari Demòcrata, senyora Mònica Bonell?

La Sra. Mònica Bonell:

Gràcies, senyora síndica.

Avui és la quarta vegada que pujo a la tribuna per defensar la Proposició de Llei qualificada de modificació de la Llei del règim electoral i del referèndum. Un text que, per sobre de tot, garantirà els drets de les persones amb discapacitat, més concretament els seus drets en tot allò relacionat amb l'exercici del vot i amb la seva participació a les jornades electorals. El compromís d'Andorra amb les obligacions previstes al conveni relatiu als drets de les persones amb discapacitat de Nova York del 2006 és ferm. Andorra el va signar el 2007 i el ratificà el 2013. Un any després, el 2014, aquest compromís es va consolidar encara més amb l'aprovació de la Llei de serveis socials i socio-sanitaris, que va ser el punt de partida per anar adequant la normativa andorrana al conveni. Tres anys més tard, el 2017, es va aprovar en aquesta Cambra el Projecte de Llei de mesures urgents per a l'aplicació del conveni de Nova York, una llei fruit del treball i la participació activa i plural dels ministeris, de diferents entitats públiques del sector i de les associacions de l'àmbit de la discapacitat. Cito la Llei del 2017 perquè les modificacions que avui sotmetem a votació responen a una de les seves encomanes, concretament responen a la disposició setena, com ens va recordar el senyor Pintat a la intervenció que va fer fa unes setmanes, durant la presa en consideració de la Llei. Per tot plegat, i tenint en compte tots els passos fets, avui és un dia important.

El camí ha estat més llarg del previst inicialment i una mica pedregós, però passem pàgina, avui no és un dia de retrets.

Una persona que pateix una discapacitat, em deia un dia, que el col·lectiu està acostumat a les desigualtats i que no venia d'una més. M'ho va dir durant una conversa sobre per què algunes institucions portaven a terme iniciatives per a la seva població, que d'altres no feien perquè no formaven part de les seves competències. Em va sorprendre aquesta resignació i perquè ningú s'ha de resignar davant de les desigualtats. Amb aquestes modificacions que avui, com bé ja ho han dit tots els grups que m'han precedit, no?, i per tant, s'aprovaran i s'acabaran les desigualtats entre la població, en una acció tan important i inqüestionable com és l'exercici del vot, perquè aquesta llei farà que el col·lectiu de persones amb discapacitat no tingui cap trava per exercir el seu dret a vot.

Per tant, convido a què passem pàgina a les divergències dels darrers mesos, convido a què ens quedem amb tot allò que ha permès que la Proposició de llei que avui debatem hagi evolucionat des de la

Llei inicial presentada pel grup Socialdemòcrata fa més d'un any i mig. La seva evolució permet donar resposta a les directrius del conveni relatiu als drets de les persones amb discapacitat, però aquesta Llei ha acabat anant més enllà del conveni, sobretot després d'escoltar les demandes de les associacions que representen les persones amb discapacitat. Per exemple, com ha dit la senyora Judith Salazar, introduint per primera vegada a Andorra la figura del vot per delegació, per aquelles persones que presenten una discapacitat reconeguda o una malaltia acreditada que els impedeixi exercir el seu vot. I també l'evolució de la Llei també ha permès fer extensiva la possibilitat de votar per correu a tots els andorrans que són fora del país el dia de les eleccions, sigui quin sigui el seu destí, sigui quina sigui la seva situació.

Vaig acabant, senyora síndica.

Totes les millores que conté la Llei que sotmetem avui a votació són passos que era necessari tirar endavant, perquè són millores per fomentar la participació, la implicació ciutadana, per garantir que ningú es vegi privat de poder votar i d'escollir quin futur vol pel seu país. Són millores a favor de la nostra democràcia, són millores, per tant, a favor d'Andorra.

Per tot l'esmentat, els grups de la coalició votarem a favor de la Proposició de Llei qualificada de modificació del règim electoral i del referèndum.

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyora Bonell.

El Govern desitja intervenir? Senyora Judith Pallarés?

Com vostè desitgi, és potestatiu.

La Sra. Judith Pallarés:

Gràcies, senyora síndica.

Evidentment, el Govern ja va manifestar en aquesta Cambra amb anterioritat el recolzament amb aquestes modificacions referents als drets de les persones amb diversitat funcional que s'introdueixen en aquesta Proposició de Llei qualificada de modificació de la Llei qualificada del règim electoral i del referèndum i, per tant, la meua intervenció, que serà breu ja que tot s'ha dit, penso que no anirà de cap manera en altra direcció.

El Consell General ha treballat amb aquest text amb la voluntat de millorar algunes de les qüestions del text original per garantir, d'una banda, l'exercici del dret de vot de les persones amb diversitat funcional, en compliment dels compromisos d'estat adquirits amb la ratificació del conveni relatiu als drets de les

persones amb discapacitats, fet a Nova York 13 de desembre del 2006 i facilitar el dret al sufragi electoral de l'altre costat també, en general, ja que les també millores afecten a tota la població.

En l'àmbit de la diversitat funcional, la Proposició de Llei modifica entre altres, l'article 1, l'apartat 3, que suprimeix l'exclusió al dret de sufragi de les persones respecte de les quals s'hagi declarat la incapacitat per a l'exercici del seu dret, assegurant així que totes les persones amb alguna diversitat funcional puguin exercir el seu vot amb totes garanties.

Així mateix, la Proposició de Llei preveu una sèrie de modificacions que faciliten la participació de les persones amb diversitat funcional en condicions d'igualtat per les jornades electorals, com per exemple, les modificacions que s'afegeixen per a la informació, rebre la propaganda, les paperetes, etcètera. Totes han de ser als espais accessibles i adaptades, i per exemple, ja sigui en Braille, amb lletra ampliada, lectura fàcil o suport sonor i electrònic o llenguatge de signes, així com l'adaptabilitat dels espais físics, el qual s'especifica, s'emmarca específicament a la llei i, per tant, millora moltíssim, també, aquesta accessibilitat i la manifestació del dret a vot de les persones amb diversitat funcional.

S'ha comentat també la modificació de l'article 32, amb la modalitat del vot, pel qual es podrà efectuar per delegació en els casos que la persona electora presenti una malaltia o discapacitat greu.

I s'addiciona doncs un nou article en el que es regulen les condicions per exercir el vot per delegació, i que no es puguin produir abusos en aquest sentit.

Es reforça la participació en el procés electoral, amb la modificació de l'article 33 bis, que amplia l'exercici del vot per correu, entenent-lo a tots els casos en què la persona electora es trobi desplaçada a l'estranger.

Finalment també amb la modificació de l'article 40 es faciliten els desplaçaments amb transport adaptat o amb assistència per poder fer efectiu el dret a vot de les persones amb problemes greus de mobilitat, així com l'assistència fins al final per poder votar. Amb tot, aquestes modificacions, és evident que les que s'efectuen relatives a l'exercici del vot de les persones amb discapacitat, les mesures proposades amb aquesta proposició es consideren per part nostra molt positives com ja es va manifestar en relació a com es millora en general el dret al sufragi del vot.

Per tant, he de dir que me n'alegro i que felicito a la Cambra ja que aquesta Proposició de Llei prosperarà avui i que amb aquest sentit podrem avançar i continuar amb la direcció adequada en la millora de l'exercici dels drets de tot l'electorat, però molt especialment de les persones amb diversitat funcional amb igualtat de condicions.

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Moltes gràcies, senyora ministra.

Alguna altra intervenció?

Procedirem, per tant, a la votació.

Una vegada finalitzat el debat, recordo i que, segons disposen els articles 57.3 de la Constitució, i 112 del Reglament del Consell General, l'aprovació del text requerirà el vot favorable de la majoria absoluta dels consellers generals elegits en circumscripció parroquial, i la majoria absoluta dels consellers generals elegits en circumscripció nacional. És a dir, com a mínim, el vot favorable de vuit consellers generals en cada una de les dues circumscripcions.

Vist que l'article 112 del Reglament del Consell General estableix que aquesta votació serà pública i oral per crida i en aplicació de l'article 73 del Reglament del Consell General, s'anirà cridant els consellers generals que respondran sí, no, o declararan que s'abstenen.

Iniciarem la crida pels consellers generals elegits en circumscripció parroquial.

Senyor secretari general, si us plau.

El Sr. secretari general:

Senyor Oliver Alís Salguero: A favor

Senyora Mònica Bonell Tuset: Sí

Senyora Sandra Codina Tort: Sí

Senyora Bernadeta Coma González: Sí

Senyor Raül Ferré Bonet: Sí

Senyora Sílvia Ferrer Ghiringhelli: Sí

Senyor Marc Magallon Font: Sí

Senyora Maria Martisella González: Sí

Senyor Joaquim Miró Castillo: Sí

Senyora Carine Montané Raynaud: Sí

Senyor Carles Naudi d'Areny-Plandolit Balsells: Sí

Senyora Meritxell Palmitjavila Naudi: Sí

Senyor Joan Carles Ramos Reboredo: Sí

Senyor Carles Sánchez Rodríguez: Sí

La Sra. síndica general:

Gràcies, Sr. secretari.

A continuació, els consellers generals elegits per circumscripció nacional.

Sr. secretari, si us plau?

El Sr. secretari general:

Sr. Joan Carles Camp Areny: Sí

Sr. Ferran Costa Marimon: Sí

Sr. Carles Enseñat Reig: Sí

Sr. Jordi Font Mariné: Sí

Sr. Pere López Agràs: Sí

Sra. Eva López Herrero: Sí

Sra. Ester Molné Soldevila: A favor

Sr. David Montané Amador: Sí

Sr. Roger Padreny Carmona: A favor

Sr. Josep Pintat Forné: Sí

Sra. Núria Rossell Jordana: Sí

Sra. Judith Salazar Álvarez: Sí

Sra. Roser Suñé Pascuet: Sí

Sra. Susanna Vela Palomares: Sí

La Sra. síndica general:

Gràcies, Sr. secretari.

Sra. secretària, ens vol comunicar el resultat, si us plau?

La Sra. Sílvia Ferrer:

Gràcies, Sra. síndica.

Per la circumscripció parroquial: 14 vots a favor, 0 en contra i 0 abstencions.

Per la circumscripció nacional: 14 a favor, 0 en contra i 0 abstencions.

Gràcies, Sra. síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies, Sra. secretària.

A la vista del resultat i vist que es compleix la doble majoria requerida, declaro aprovada la Proposició de llei.

Farem una pausa de deu minuts.

Gràcies.

Se suspèn la sessió.

(Són les 18.35h)

Es reprèn la sessió.

(Són les 18.55h)

La Sra. síndica general:

Reprenem la sessió. Vagin seient, si us plau.

3. Examen i votació del Projecte de Llei de noves mesures excepcionals i urgents per la situació d'emergència sanitària causada per la pandèmia del SARS-CoV-2.

L'informe de la comissió legislativa d'economia ha estat publicat al Butlletí número 67/2021, del 15 de juny.

Intervé per presentar l'informe de la comissió, el M. I. Sr. Raül Ferré Bonet, nomenat ponent per part de la comissió.

El Sr. Raul Ferré:

Moltes gràcies, Sra. síndica.

El passat 28 de maig, va ser admès a tràmit parlamentari, sota el procediment d'urgència, el Projecte de Llei de noves mesures excepcionals i urgents per la situació d'emergència sanitària, causada per la pandèmia del SARS-CoV-2.

Aquest Projecte de Llei només va comptar que amb un període de presentació d'esmenes, durant el qual, es va presentar un total de 6 esmenes a l'articulat. Totes elles, per part del Grup Parlamentari Socialdemòcrata.

La comissió va reunir-se els dies 9, 11 i 14 de juny per examinar, debatre i votar les esmenes presentades. Totes les esmenes, excepte una que va ser retirada, van ser aprovades per unanimitat, i dues d'elles després de ser transaccionades.

Abans d'acabar, informar-vos que en el decurs del treball en comissió i en conformitat amb l'article 99.3 del Reglament del Consell, es van admetre a tràmit i aprovar dues esmenes tècniques. La primera esmena, adreçada a millorar la redacció del Projecte de Llei. La segona esmena, destinada a corregir un error de remissió detectat a l'article 25.3.

Fruit del resultat d'aquests treballs, se'n desprèn l'informe de la comissió que avui se sotmet a consideració d'aquesta Cambra.

Moltes gràcies, Sra. síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies, Sr. conseller.

Iniciem les intervencions.

Pel Govern, Sr. Jordi Gallardo.

El Sr. Jordi Gallardo:

Gràcies, Sra. síndica.

Sres. conselleres i Srs. consellers, al llarg dels darrers mesos, el nostre país s'ha vist immers, com la resta del món, en una espiral que cap de nosaltres hagués pogut imaginar a l'inici d'aquesta legislatura. Confrontats a una pandèmia sense precedents, devastadora en termes sanitaris i humans, ens hem vist abocats a gestionar una situació insòlita, per manca de referents o precedents.

La pandèmia ha comportat igualment una crisi econòmica inèdita per la seva globalitat i la duresa del seu impacte. Aquesta crisi ha posat de manifest les nostres febleses i la vulnerabilitat del nostre model econòmic, reforçant d'alguna manera el sentiment que el camí de les reformes iniciat per a la diversificació és, sense cap mena de dubte, el camí correcte. També aquesta crisi ha posat de manifest que els recursos de l'estat no són, malauradament, infinits i ens ha calgut ser encara més rigorosos en la gestió i administració.

En un context inèdit, com he dit anteriorment, el Govern va haver de legislar per introduir tot un seguit de mesures i figures inexistents fins aleshores al nostre ordenament, amb suspensions de contractes laborals i reduccions de la jornada laboral, exempcions o reduccions en el pagament de les rendes del lloguer, tant per a locals comercials com per habitatges particulars, mesures en l'àmbit de la Seguretat Social o prestacions a treballadors per compte propi, entre moltes altres mesures.

La Llei 3/2020 del 23 de març, la Llei 5/2020 del 18 d'abril, la Llei 16/2020 i la Llei 6/2021, algunes d'elles amb successives modificacions i millores, han suposat, en definitiva, un volum inèdit de mesures i accions orientades a garantir els llocs de treball, la supervivència de les empreses i, en definitiva, minimitzar l'impacte de la crisi sobre el nostre teixit econòmic i social.

Agraeixo una vegada més, la diligència, la predisposició i la capacitat de treball d'aquesta Cambra per donar resposta de manera diligent a totes aquestes iniciatives legislatives.

Totes elles amb els programes d'ajut, igualment implementats, han posat de manifest que l'esforç de l'Estat en termes econòmics ha estat al nivell de l'immens esforç que les dones i homes d'aquest país han fet, i en molts casos, segueixen fent en aquest context de crisi.

Si bé és cert que es pot haver assolit una relativa normalitat en termes d'activitat econòmica i que, de la mà dels indicadors epidemiològics i sanitaris, aquesta normalitat sembla instal·lada entre nosaltres, no tots els sectors de la nostra economia han iniciat de manera inequívoca el camí de la tornada a la seva activitat habitual.

Amb el Projecte de llei que avui se sotmet a l'aprovació d'aquesta Cambra, el Govern vol seguir donant suport al teixit econòmic del país, empreses, persones assalariades i assalariats i treballadors per compte propi, amb el rigor i la responsabilitat que comporta la gestió acurada dels recursos de l'Estat.

Per aquest motiu i havent constatat, com he indicat, que el retorn a la normalitat en termes d'activitat econòmica és una evidència, només aquells sectors encara especialment afectats podran beneficiar-se de les mesures d'ajut recollides en aquest Projecte de llei.

El manteniment de les limitacions significatives pel que fa a l'aforament, o les dificultats en termes de mobilitat internacional entre altres, són aspectes que encara poden tenir una clara incidència en aquells sectors econòmics específics, que no veuran un retorn encara normalitzat a la seva activitat. Així, més enllà de la data del 30 de juny, data de vigència de la llei actualment en vigor, i amb un escenari temporal de 31 de desembre del 2021, o la fi de les mesures excepcionals i urgents per la situació d'emergència sanitària, les mesures de suport del present text que avui se sotmet a debat i, espero aprovació, mantenen l'esperit inicial que no és altre que el manteniment i la supervivència del teixit econòmic i, en particular, d'aquells sectors exclosos de la recuperació a hores d'ara.

Cal remarcar que, en aquest cas, la proposta de text inclou el fet que serà el Govern, mitjançant el corresponent decret, qui acotarà els sectors susceptibles de poder-se acollir a les mesures d'ajut. Dotant-se d'aquest mecanisme, el Govern disposarà d'una eina prou àgil i reactiva enfront de qualsevol situació que es pogués produir, en relació a l'activitat dels diferents sectors de la nostra economia, com mesures preses per les autoritats d'altres països o rebrots epidemiològics vinculats a alguna activitat, que impliqués el tancament obligatori o restriccions severes de l'activitat, entre d'altres.

Les empreses i comerços d'aquests sectors podran tramitar noves sol·licituds o sol·licituds de prolongació de suspensió temporal de contractes de treball o també la reducció de la jornada laboral de les seves i els seus assalariats, si així ho necessiten, amb les mateixes condicions que amb l'actual Llei.

Igualment, les treballadores i treballadors per compte propi tindran dret a sol·licitar la prestació en vigor fins a la data i seguint el procediment ja establert, a través de la sol·licitud adreçada directament a la Caixa Andorrana de Seguretat Social, sempre que la seva activitat principal estigui directament relacionada amb aquells sectors d'activitat especialment afectats i objecte de decret per part del Govern.

Aquesta Proposició de llei manté, doncs, l'essència dels ajuts als sectors encara significativament afectats, en una voluntat decidida de seguir al costat de les empreses i treballadors per compte propi i assalariats que no podran encara trobar els seus nivells habituals d'activitat.

A més, tot i les bones expectatives de cara als mesos vinents, fonamentades en una activitat que ja es fa palesa als nostres carrers amb l'arribada de turistes i l'esperançador bullici a les principals artèries comercials, el Govern restarà atent a qualsevol mesura o indicador que pugui portar a la consolidació d'aquesta tendència, amb la normalitat i via decret, procedirà a actualitzar els sectors en risc o situació de vulnerabilitat per acollir-se a les mesures del text debatut.

Estem a les portes d'un dels moments més importants de la temporada en termes econòmics per al nostre país. No vull semblar especialment agosarat si manifesto que l'estiu es presenta amb un moderat optimisme i una continguda esperança. Alguns indicadors així ho assenyalen, i tot apunta que podem viure un bon estiu en termes econòmics. Però aquest Govern vol tocar de peus a terra i amb aquest text que avui se sotmet a votació perseguim mantenir i prolongar els ajuts a qui més ho pugui necessitar, arribat el moment. Hem de gestionar els recursos possibles amb la màxima responsabilitat. Hem treballat el text tot desitjant no haver d'aplicar cap de les mesures que proposa i recull. Malauradament, aquesta pandèmia ens ha ensenyat que els bons moments en termes sanitaris o econòmics poden ser efímers. Amb aquesta llei estem preparats per afrontar noves dificultats.

Esperem, no obstant això, que l'estiu sigui l'inici d'una recuperació de l'activitat i que aquesta es consolidi els mesos vinents, en el camí cap al final de la pandèmia i les greus conseqüències socials i econòmiques que ha comportat.

Per tot el que he exposat, demanaria als grups parlamentaris el vot favorable al Projecte de llei presentat.

Moltes gràcies, Sra. síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies, Sr. ministre.

Iniciem les intervencions dels grups.

Sra. Carine Montaner, consellera general no adscrita.

La Sra. Carine Montaner:

Gràcies, Sra. síndica.

M'afegeixo a les paraules del Sr. ministre Gallardo. Estem, diria, aquí en aquesta Cambra, tots molt preocupats per la situació econòmica del nostre estimat país. Moltes empreses, moltes famílies estan patint i estan lluitant dia darrere dia per intentar tenir el cap fora de l'aigua per no ofegar-se.

Qualsevol iniciativa, qualsevol iniciativa tindrà el meu recolzament pel que fa a ajudar el teixit econòmic i social, evidentment.

Ara bé, quan parlem d'ajudes evidentment parlem de diners públics, parlem de diners de tots els ciutadans. I per tant, el nostre rol d'autoritats públiques és verificar i controlar doncs a qui donem les ajudes per tal d'evitar abusos. Demano, doncs, Govern ha de ser curós i crec que ho farà a l'hora d'atribuir les ajudes.

Per acabar, faré una última demanda al Govern, sé que pregunto molt, sé que demano molt, però soc així i ja continuaré sent així.

Tenint en compte el context actual, de l'endeutament exponencial, justificat, evidentment, per aquesta crisi sanitària dels efectes col·laterals d'aquesta crisi sanitària i tenint en compte també, doncs, el judici BPA que ja està a sobre de la taula on es reclamen al Govern més de 450 milions d'euros, si no recordo malament, i que no sabem tampoc quina serà la sentència, demanaria al Govern, i aquí m'adreço al Sr. Jover, proporcionar tots els consellers d'aquesta Cambra una simulació financera que té en compte aquests elements, tots aquests riscos també, per tal de veure l'estat financer de l'Estat. Saber també quines estratègies i quines accions té previst Govern per fer front a aquest endeutament i de l'impacte, del possible impacte que podria tenir sobre la nostra política fiscal. El tema fiscal és el nostre atractiu com a país i, per tant, cal dir que hi ha molts inversors estrangers que estan preocupats pel tema.

Gràcies, Sra. síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies, Sra. consellera.

Pel Grup Parlamentari Terceravia + Unió Laurediana + Independents, Sr. Joan Carles Camp?

El Sr. Joan Carles Camp:

Gràcies, Sr. nunci.

Gràcies, Sra. síndica.

Des de l'inici de la crisi econòmica provocada pel SARS-CoV-2, del mes de març passat, el Consell General ha treballat per aprovar tot un seguit de lleis per fer front a les mesures escaients i d'aquesta manera donar poder suport al teixit econòmic i social del nostre país.

La previsió que hi havia fins ara, fins a la data, a la Llei 16/2020, de mesures urgents i les posteriors modificacions, anava, en qualsevol cas, fins al 30 de juny de 2021.

A Terceravia hem examinat el text, no hi ha res a destacar. Tot i així, en comissió, s'han millorat aspectes tècnics, com s'ha comentat, que podien generar algun dubte. Aquesta Llei ha de permetre poder continuar donant suport a totes aquelles empreses i correlativament, a les persones assalariades que per la seva activitat pateixen encara afectacions causades pels impediments que impacten negativament de manera substancial en el normal desenvolupament de la seva activitat, en mèrits de les limitacions, o les restriccions derivades per les autoritats nacionals o estrangeres, i ocasionades pel SARS-CoV-2.

L'àmbit temporal aplicable d'aquesta nova Llei de mesures urgents no pot anar més enllà del 31 de desembre de 2021. En aquesta data, les empreses afectades ja hauran suportat durant més de vint-i-un mesos l'impacte de la crisi econòmica derivada de la pandèmia. Vint-i-un mesos per a una empresa, sense ingressos o amb molt pocs ingressos, són molts mesos de patiment i es posa en dubte la seva viabilitat. Cal saber si aquestes empreses que estan afectades podran ser viables el dia que no tinguin restriccions. Caldrà veure també el comportament dels consumidors dels productes o serveis que ofereixen aquestes empreses, perquè pot ser que el comportament dels clients d'aquests productes i serveis hagi canviat.

Pot ser que el sector s'hagi d'ajustar, que s'hagi d'aprimar fortament, o fins i tot que alguna empresa malauradament pugui o hagi de desaparèixer, cosa que en cap cas desitgem. També és cert que la pandèmia generarà nous comportaments i nous comportaments vol dir, noves activitats, vol dir nous negocis i, doncs, aquí hauríem d'intentar de reciclar aquestes empreses que tinguin aquestes pèrdues.

Pensem que cal plantejar quines sortides hi haurà per les empreses que difícilment seran viables. Cal explicar als sectors afectats la realitat, el futur que tindran, per dura que siguin. De vegades els empresaris estan enfocats i viuen la seva bombolla personal, i de vegades des del Govern es pot tenir una visió més gran per intentar ajudar-los a sortir del sotrac.

Perquè senyores i senyors, no es poden allargar els ERTOS *sine die*, ni per la viabilitat de la pròpia empresa, ni pels costos que això suposaria per l'Estat. Amb tot l'exposat, donarem suport a aquest Projecte de llei.

Moltes gràcies, Sra. síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies, Sr. conseller.

Pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata, Sra. Judith Salazar.

La Sra. Judith Salazar:

Gràcies, Sra. síndica.

Bé, com ens deia el ministre, resumint molt perquè hem tingut nombroses ocasions de parlar en aquesta Cambra de les lleis de mesures excepcionals, pel que fa a la situació de la crisi sanitària. Per sintetitzar, aquesta Llei el que permet és renovar els ERTO's, habilitant el Govern a què vagi a mesura fent decrets, que prevegi quins decrets es poden acollir o no es poden acollir.

Ja com ens va passar quan treballàvem la Llei 16/2020 amb el tema de la carència mínima de contractació, que ja vam preveure la sortida via decret, o com ens ha passat després amb el tema del percentatge d'afectació de les empreses a les modalitats de suspensió de contracte de treball o de reducció de la jornada laboral, ja ho hem manifestat anteriorment: no és la solució ideal per la seguretat jurídica, però entenem que estem en un context de pandèmia que necessitem ser adaptables i reactius, i que per tant, allò lògic, la prudència recomana fer una confiança al Govern perquè pugui disposar de diners per poder ser adaptable.

Cal que expliquem, o... o penso que és interessant que expliquem que, en aquesta ocasió, des del Grup Parlamentari Socialdemòcrata no afrontem la llei com un text nou. És a dir, entenem la llei seguint l'històric de les negociacions de les lleis que ens han precedit. Per tant, entenem que no té cap tipus de sentit que tornem a posar sobre de la taula el model que nosaltres defensàvem, com ja hem tingut ocasió de comprovar que no és compartit.

I per tant, crec que és interessant que la gent sàpiga, sobretot de cara al debat de les esmenes, perquè no hem tornat a situar coses que hem vingut sostenint en altres ocasions, justament per aquest visió de recorregut històric, més que de la llei, del conjunt de lleis, no? Per tant, a les esmenes, el que hem intentat és fer correccions essencialment tècniques, correccions que no han tingut, cap tipus de dificultat perquè hem acabat aprovant per unanimitat en tots els casos, bé amb transacció o bé sense. I per tant, insisteixo, no eren de caràcter polític. Més enllà potser d'una disposició que sí que incorporàvem i que vam convenir tots que calia mantenir pel que fa a una possibilitat de que els menors de 35 anys es continuïn acollint a una fórmula per accedir a una prestació per treballador per compte propi al 25%, malgrat només

cotitzin al 55% del salari mínim, per estar amb els dos primers anys, per considerar-se emprenedors, perquè acaben d'iniciar un negoci en els dos darrers anys. I per tant aquesta que potser era de contingut més polític, insisteixo, no hi ha hagut cap resistència, hem convingut entre tots que calia mantenir-la perquè calia apostar per si trobàvem algun jove amb aquestes condicions, com a mínim, donar-li una oportunitat que fins ara la llei preveia i que no acabàvem d'entendre perquè aquesta vegada marxava del text legal, no?

Pel que fa la posició del PS en global, entenem que hem d'anar acabant amb els ERTO's. És una figura, com bé deia el ministre, els recursos no són il·limitats i per tant, hem de ser coherents. Hem sigut capaços de crear mecanismes que han sostingut la nostra economia en un moment de dificultat extrema, però hem de ser conscients entre tots que això hem d'anar, com a mínim, tenint l'esperança de que podem anar reduint aquesta despesa de l'Estat, no?

Ara bé, cal ser vigilants. El que nosaltres demanem al Govern, pel que ens explicava el ministre, entenc que és la seva voluntat. Fa tot just dos dies llegíem un informe de Càritas en el que la seva coordinadora intuïa les dificultats en les que es podien enfrontar les famílies quan desaparegui la figura dels ERTO's.

I per tant, el nostre sentit de vot serà favorable en aquesta ocasió, però sí amb el prec al Govern d'anticipar, de ser vigilants, d'anticipar i de ser reactius en el cas que sigui necessari. Perquè com a país no ens podem permetre deixar caure ni les nostres empreses, ni les nostres famílies i per tant, hem de poder ser, tal com deia a l'inici, renunciem a la seguretat jurídica per ser reactius i aquest és el compromís que des del Grup Parlamentari Socialdemòcrata es demana al Govern que siguem reactius en el cas que calgui per protegir els nostres.

Gràcies, Sra. síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies, Sra. Salazar.

Pel Grup Parlamentari Demòcrata, Sra. Maria Martisella.

La Sra. Maria Martisella:

Gràcies, Sra. síndica.

Confiem que aquests esforços tinguin data de caducitat a curt termini. Confiem que seguirem reduint els casos positius, que poc a poc ens podrem anar trobant amb la resta de familiars que conformen el nostre nucli de convivència, que aniran tornant els turistes, que s'ompliran els carrers, les botigues, les muntanyes, les pistes d'esquí. En d'altres paraules,

confiem que poc a poc, tornarem a la normalitat. I esperem i desitgem que el 30 de juny puguem mirar endavant, i ser conscients que ja no necessitem noves mesures per fer front a la pandèmia. Amb aquestes paraules vaig acabar la meua intervenció del passat 4 de desembre, en la que vam aprovar la llei dels ERTO's, la 16/2020.

Dels preceptes citats, bona part s'han complert o estan en vies de complir-se. Els turistes poc a poc van tornant, i els nostres carrers, poc a poc, s'estan omplint. Ja ens podem anar reunint cada cop amb més familiars i amb els amics i tot reduint els esforços que hem fet per evitar la propagació del virus. Treure'ns la mascareta quan estem a l'aire lliure n'és el millor exemple. També s'ha reduït la xifra de casos positius i, és més, el nostre hospital no té cap pacient ingressat per complicacions derivades de la Covid.

Tot això demostra que les mesures que ha anat establint el Govern han estat adequades. A la vegada, és evident que sense la voluntat de la nostra ciutadania per combatre el virus no ho hauríem aconseguit. S'ha fet molt palès, per exemple, amb la seva implicació en la campanya de vacunació. De fet, i segons les dades exposades ahir pel ministre, més del 54% de la població vacunable ja ha rebut la seva primera dosi. La inscripció segueix creixent, anem avançant a bon ritme. És precisament aquest compromís de la ciutadania que ha permès que el Govern hagi pogut anar alleugerint les mesures temporals decretades, fet que ha impactat directament al nostre teixit econòmic, que poc a poc va recuperant la seva activitat.

Paral·lelament, els estats, i més precisament els nostres estats veïns han relaxat les seves mesures i han obert la mobilitat del seus nacionals cap a casa nostra. Tot plegat ha permès que el nombre total de persones en ERTO vagi disminuint, segons les dades que ahir el ministre ens exposava.

Tot i aquests avenços, malauradament l'últim dels postulats de les meves paraules inicials no es compleix, perquè a 30 de juny haurem, necessitarem noves mesures.

I es per aquest motiu que ens trobem doncs tots aquí. Per votar i aprovar una nova tercera llei que mantingui els ERTO's. No els negarem que aquest Projecte de llei ens va portar a debat en el si de la majoria. Ens vam plantejar: calia una desconnexió total de les mesures per als sectors els quals la seva activitat es podia desenvolupar amb certa normalitat? I deixar doncs que el mercat es torni a regular per si sol? O bé calia allargar els ERTO's, tal com estan a dia d'avui? Es va optar per la primera opció, tot i així possibilitant, tal com ha explicat ben bé el Sr. ministre, a les empreses i autònoms, acollir-se als

ERTO's únicament en els supòsits. Quan un negoci està tancat de manera obligatòria, o bé està afectat per impediments que impactin negativament i de manera substancial al desenvolupament de la seva activitat principal.

Som conscients que aquest darrer any ha estat molt dur i que empreses, autònoms i ciutadans han hagut de fer front a situacions molt delicades. És per això que des dels grups de la majoria demanem al Govern que defineixi un pla d'acompanyament per aquells sectors, empreses, autònoms o ciutadans que no són objecte de la llei, però en un moment puntual poden ser necessaris per poder pal·liar certes casuístiques i que això es pugui pal·liar via decret.

Per tot l'exposat, els grups de la majoria votarem favorablement al Projecte de llei.

Gràcies, Sra. síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies, Sra. Martisella.

Alguna altra intervenció?

Sr. Gallardo?

El Sr. Jordi Gallardo:

Sí, gràcies, Sra. síndica.

Una breu intervenció per agrair sincerament el vot favorable de tots els intervinents. Especialment voldria agrair el paper que han tingut i el rol que han tingut, l'equip de treball que han patit les hores i els dies en la redacció del no poc nombre de lleis que hem hagut de discutir i aprovar, sempre ho he dit, de vegades, no en les millors condicions. Però voldria fer un esment especial a la Sra. Bonell, la Sra. Martisella, la Sra. Salazar, la Sra. López, una comissió sobretot molt femenina, i el Sr. Joan Carles Camp, que han contribuït amb les seves discussions, amb les seves aportacions, amb la seva oposició, a voltes també a què finalment doncs els textos hagin sortit el millor possible.

I després, només un últim apunt en relació al que comptava la Sra. Martisella, evidentment el Govern estarà molt atent a com evoluciona la situació econòmica, el Govern no fa una desconnexió total perquè hi ha una sèrie de programes com són els crèdits tous, les prestacions per desocupació evidentment, que si és el cas continuaran, ajuts als lloguers per als sectors més afectats continuaran donant-se per part del Govern. Hi ha la necessària desconnexió a partir del moment doncs que l'activitat econòmica, vegem que s'està recuperant. I com crec que tots conveníem, hem de fer un esforç més per intentar doncs fer un pas cop a una normalitat que

implica també només utilitzar la figura dels ERTO's quan realment la situació ho requereix.

Gràcies, Sra. síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies, Sr. ministre.

Acabades les intervencions si no hi ha objeccions, proposo l'aprovació del Projecte de llei per assentiment.

Declaro aprovat el Projecte de llei.

No havent-hi més punts a l'ordre del dia, s'aixeca la sessió.

Bona tarda.

(Són les 19.26h)

Diari de Sessions del Consell General

Dipòsit legal: And. 275/94
ISSN 1024-9052

Preu de l'exemplar: 1,20 €
Subscripcions: Tel. 877877